

"DRAUGAS"
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS.
Rev. A. Stanekas
4567 Wood St.
WILKES-BARRE, PA.
314 E. Market St.
KAINA METAMS:
Suvienytose Valstijose . . . \$2.00
In Kanada ir kitose šalyse . . . \$3.00
APSKELBIMŲ KAINOS ATSKYRIM.
Rankraščiams siūti antrai:
REV. A. KAUPAS, Pittston, Pa.
64 Church St.
Piguos siūti ir su visokiais reikalais reikia kreiptis šiuo adresu:
"DRAUGAS"
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS"
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States . . . \$2.00
Canada and other Parts . . . \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo-Kataliku Amerikoje.

No. 17.

WILKES-BARRE, PA., 30 D. KOVO (MARCH) 1911 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879.

Metai III.

Penktoji Gavenios Nedelia.

Lekcija. — Žyd. IX, 11—15. — Broliai: Kristus pasistatęs augščiausiu kunigu ateinančių gėrybių, per didesnę ir tobulesnę šėtrą ne rankomis padaryta, tai yra, ne šio sutvėrimo; ne per ožių arba veršių kraują, bet per savo paties kraują įėjo viešą kartą į šventyklą, atrodę amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir telyčios pelenai apslakinti pašvenčia suteptuosius kūnus apėystijimui — kaip toli daugiau Kristaus kraują, kuris per šventąją Dvasią pats save aukojo Dievui nesuteptą, apėystys mūsų sąžinę nuo numirusių darbų, tarnavimui gyvajam Dievui? Ir togi dėl yra naujojo testamento tarpininku, idant kad užeis mirtis amžiną peržengimų atpirkimui, kuri buvo po pirmuoju testamente gauti amžinosios teisės pažadėjimą tie, kurie yra pavadinti.

Evangelija. — Jon. VIII, 46—59. — Anuomet tarė Jėzus žydų minioms: Kas iš jūsų parodys manyje kaltbę? Jei tiesą kalbu, kodėl man netikite? Kas iš Dievo yra, Dievo žodžiais klauso. Dėlto jūs neklausote, jog iš Dievo neesate. Atsakė tad žydai ir tarė jam: Ar mes negerai sakome, jog tu esi samaritanas ir velnią turi? Atsakė Jėzus: Aš yelnio neturiu, bet garbinu mano tėvą, o jūs manęs negarbinote. Aš neieškau mano garbės. Yra kuris ieško ir sūdią. Ištiesų, ištiesų sakau jums: jei kas mano kalbą užlaikys, neregės mirties ant amžių. Sakė tad žydai: Dabar pažinome, jog turi velnią. Abromas numirė ir pranašai, o tu sakai: Jei kas mano kalbą užlaikys, neragaus mirties ant amžių. Argi tu esi didesnis už mūsų tėvą Abromą? kursai numirė. Ir pranašai numirė. Kuo pats save darai? Atsakė Jėzus: Jei aš pats save garbinu — mano garbė nieku yra. Yra mano tėvas, kurs mane garbina, kurį jūs sakote, jog yra jūsų Dievas. O nepažinote jo, bet aš jį pažįstu, ir jei sakysiu, jog ano nepažįstu, būsiu jums lygus, melagis. Bet aš jį pažįstu ir jo kalbą užlaikau. Jūsų tėvas Abromas linksmai laukė, idant regėtų mano dieną. Regėjo ir linksminosi. Tarė tad jam žydai: Penkių dešimčių metų dar neturi, o Abromą regėjai? Tarė jiems Jėzus: Ištiesų ištiesų sakau jums, jog pirmą Abromas stojosi, aš esu. Pagavo tad akmenis,

KANČIOS SAVAITĖ.

Paskutiniai šio sekmadienio Evangelijos žodžiai yra: "Jėzus gi pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios". Kaip ir pritariant tiems žodžiams yra bažnyčioje paprotys nuo šio sekmadienio (uždengti arba paslėpti po mėlyną uždangą stovyklas ir kryžius ir taip juos bažnyčioje laikyti kone iki pabaigai Didžiosios Savaitės. "Jėzus pasislėpė" — prisiartina Jo mirties laikas. Bažnyčia ragina šiame laike savo vaikus išeiti į save, apmąstinti Jėzaus Kančią, perkrauti sąžinę ir atgailą daryti. Ka nors Bažnyčia mums prisako, po kiekvienu jos prisakymu slepiasi Dievo valia. Gavėnios laikas yra taip pat pasnyko laikas. Antras Bažnyčios įsakymas, duokim, yra: "Pasnykus Bažnyčios įsakymus užlaikyk". Tas įsakymas apima ir pasnyktą tikrojo prasmėje ir prisilaikymą nuo kai kurių valgių. Pėnyčiomis ar penktadieniais per metus yra įsakymai prisilaikyti nuo mėsinių valgių; bet, penktadieniais Gavėnioje ir da kitose dienose, jei dispensos nėra, yra apribota da ir kelybė valgių, tai yra kiek valgių, tai yra kiek ne, — tas yra pasnykas. Prieš Komunijos priėmimą pasnykas taip yra rūstus, jogei, išskyrus labai peranturi ligonį, nevalia po pusianakčiui nei vandens lašo nuryti, jei kefiname rytmetyje Komuniją priimti. Kam nors toks Bažnyčios surėdymas gal nesuprantamu išrodyti ir gal kas murmėti, kad iš neprisišakymo valgiuose ar laužymo pasnyko reik išpažinti daryti. Pirmas tokiam atsakymas yra, kad po kiekvienu Dievo ar Bažnyčios įsakymu slepiasi Dievo valia, kaip po mėlyna uždanga slepiasi kryžius. Nors tas įsakymas ir labai mažai išrodytu, bet Dievo valia po juo slepiasi, o ji yra visumot svarbi. Juk valgant uždrausta vaisių Adomas ir Jieva ne tik sau ir savo ainiams neteko gražaus Rojaus, bet, kas svarbiaus, — pirmosios nekaltybės. Tad matome, jog prisilaikymas, kaip paklusnumo įsakymas, buvo duotas jau pirmamjam vyrui ir moterei. Įsakymo šaknis ir jo svarbiausia dalis tai — paklusnumas. Viena uždraustas daiktas gal buti atmainytas į kitą, jei taip Dievui patinka, tačiau tas, kas yra po uždraustu ar įsakytu daiktu, Dievo valia, pasilieka ta pati.

lykas, kuris mus palyti, kaip nusidėjėlius. Katekizmas mus moki, jog reik mums pasnykauti ir prisilaikyti, kad galėtumėm numarinti savo pageidimus ir daryti atgailą už nusidėjimus. Nusimarinimas ir atgaila yra pagrindinis krikščioniškojo gyvenimo. "Jei atgailos nedarysite, sako Jėzus, visi pražysite". Ištikro, prisilaikydami penktadienį nuo mėsos, privalome atsiminti, jogei toje savaitės dienoje nekaltas mūsų Išganytojas kentėjo už mūsų nusidėjimus ir, kad tai nedidelis mums daiktas, atsidėti savo valios, prisilaikant nuo mėsos ir numarinant savo skonį. Tad atsiminkime, jogei po kiekvienu Dievo įsakymu ir Bažnyčios surėdymu slepiasi šventa Dievo valia, kurią mums reik gerbti. S.

Katalikiškos Žinios.

Baisi Šventvagybė.

Neseniai vagis įsilaužė į šv. Stepono bažnyčią Genuoje (Italijoje) ir išgrobė kielikus, patenas, smilkylas ir kitus daiktus, kurie jiems pasirodė brangiais. Nuo Marijos stovylos nuimti žiedai, brangūs akmenys ir sudovanotieji apžadai. Visas bronzas nuo ciborijos tapo nuluptas. Šventčiausias tapo išbarstytas aplinkui ir į Jovietą iškistas numeris purvianausio ir bedieviškiausio laikraščio "L'Asino". Išvogtų daiktų vertybė 3.000 liru (netoli 600 dol.).

Miestų majorais išrinkti katalikai.

Chas. W. Mullen tapo išrinktas majoru Bangor'o, Maine'o valstijoje. Mullen yra tvirtas katalikas. Viktoras H. Mutly, ir-gi katalikas, tapo išrinktas Brewer'o miesto gulinčio skersai upės nuo Bangor'o, mayoru.

Atiduoda garbę vyskupo atminčiai.

Tą dieną, kad vyskupo Bonacum'o kunas buvo laidojamas, Nebraska's legislatura pertraukė savo posėdžius, kad išreikškus pagūdodę nabašniko atminčiai. Pennsylvania's legislatura ir-gi nelaike posėdžių dienoje laidojimo antvyskupio Ryan'o. Laidotuvėse dalyvavo gubernatorių Tener ir daugelis kitokių augstų valdininkų.

Nauja katalikiška organizacija.

Brooklyne sumanyta surengti "Young Mens' Catholic Association", imant

Pamaldos vidudienyje.

Gavėnės laikų St. Louis antvyskapis Glennas įvedė savo katedroje trumpas pamaldas tuojau po 12 valandos dieną. Yra sakomas trumpas pamokslėlis ir suteikiamas palaiminimas šv. Sakramento. Daug darbininkų, paleistų pietanti, naudojasi proga ir noriai lanko katedrą.

Kunigas gavo dovaną.

Bruxellės parodos komisija suteikė premiją kun. Trilles'ui, šv. Dvasios Kongregacijos nariui, už etnografiškus nuopelnus Kongo gyventojų tardymuose.

Popiežiaus atstovas karaliaus apvainikavime.

Pranešame, jog ateinančian apvainikavimui Anglijos karaliaus Jurgio V. atvaizuos popiežiaus vardu kardinalas V. Vanutelli ir atveš popiežiaus nuosavią ranka rašytą laišką ir dovaną karalienei.

Antvyskapis atsivertelis iš protestantizmo.

New Orleans'o antvyskapis Blenk buvo išauktas liuteronų tikėjime, tik vėliau priėmė katalikybę. Jis neseniai apvaikščiojo 25 metines sukaktuves savo šventinimo i kunigus.

Katalikų kolonija Minnesotoje.

Duluth'o vyskupas McGolrick įsteigė vietojė, vadinamoje Onamia (Mill Laes Co., Minn.) koloniją katalikams. Jau namai yra statomi ir laukai dirbami. Kolonistų dvasiškus reikalus prižiūri du kunigai.

Kun. Goeckel užima Mgro vietą.

Vieton neseniai mirusio Wilkes-Barre Mgro Nagelio (buvo šv. Mykalojaus vokiečių parapijos klebonu) paskirtas kun. Chas. Goeckel, ligišiol šv. Bonifacio parapijos kleb.

Atsisakė nuo parapijos.

Kun. M. Pankauskas, S. L. R. K. A. dvasiškas vadovas, atsisakė nuo klebonavimo Forest City'je, Pa., ir dabar yra pas kun. P. Saurusaitį Waterbury'je, Conn. Kas paėmė jo vietą, neteko girdėti.

Sugrįžo į seną parapiją.

Kun. J. Dumčius, kiek laiko klebonas Girardville, Pa., tapo paskirtas atgal į Minersville. Į Girardville nusiųstas kun. V. . .

Seinų vyskupijos kunigų permainos.

Perkelti kahečiai: kun. Kazys Sederavičius iš Slabados (Miroslavo) į Liškeva; kun. Vincas Dumčius iš Veisijų į Slabadą; kun. Ant. Eidukevičius iš Liškevos į Posviatnė; kun. Ant. Janavičius iš Kronos į Veisijus.

Kunigų permainos Vilniaus vyskupijoje.

Kun. Adolpas Sniežko-Blockis, Prūzonų dekonas, perkeltas Radoškovičiausna dekonu, o jo vieton paskirta kun. Viktoras Bialozoras, Nadvileikos dekonas; kun. P. Niemickis, Kremenicos vikaras ir kun. S. Hanusovskis, Suchovolės vikaras, sumainyti vietomis; kun. L. Petkelis iš Suchovolės perkeltas į Rėdunę; kun. D. Gailius, Žiezė marių vik., — į Kašedorius laik. kleb.; kun. Pelikšas Minginas, Kašedorių kleb., — į Ivjį vik.; kun. M. Žukas iš Ivjo — Sorokpolin laik. kleb.; naujai išvestas kun. P. Ščerbiekis paskirtas Chorošos vikaru.

Iš Lietuvos.

Staciatikių pamaldos lietuvių kalba.

Vilniaus stačiatikių konsistorija svarsto dabar klausimą apie išvertimą lietuvių kalbon bažnytinę staciatikių pamaldą (mišų ir t.t.). Pirmas tą sumanymą pakėlė, kaip tai savo laikui rašėme, Vilniaus lietuvių raštų cenzorius p. Jaroševskis.

"Vargonininkas", efnas iš Kauno mėnėsins lietuvių vargonininkų laikraštis.

Vėsi jau eges. Gaila Vargonininkų lietuvių daug ir laistomai ir laukai dirbami. Kolonistų dvasiškus reikalus prižiūri du kunigai.

Venclaviečiai, Panev. ap.

Venclaviečių jaunimas sukilęs į dvi dalis. Vieni skaito laikraščius, stengiasi apsisviesti, o kiti nei girdėti apie tai nenori, net trukdo pirmiesiems. Vieną vakarą susirinko labiau susipratusių vienon gryčion pasisakyti, pasikalbėti, tai tam sieji, sužinoję tai, pradėjo leisti pro langą vidun "žvirblius" ir kitokius šposus daryti. Reikėtų susiprasti ir liauties taip darius.

Ukmergė. Vasario 19 d.

švėsta iškilmingai. Iškilnė prasidėjo šv. Mišiomis, kurių išklaudyti prisirinko daug dvarininkų ir miesto inteligentų: visi galioniais mundurais. Po pamokslų p. . .

Čipėnai. Metas praėjusių metų valdymą.

Metas praėjusių metų valdymą . . .

kė į tam tyčią surengtą teatrą; leidžiama buvo dykai. "V tiehem uoglu" ir lietuviškai "Geriau vėliau, negu niekad"; Puodžiūno chorąs padainavo rusų tautos himną ir lietuviškai. Po to visiems duota po stiklinę arbatos, po du riestainiū ir po eukraus sauja. Viskas buvo surengta miestą ir dvarininkų lėšomis. Tur būt ir valdžia kiek buvo paskyrusi.

Argi neaišku, kad ponai valstiečiais rūpinasi?

Karšinauka, Pan. ap. Karšinauka gan didelis sodžius, nes yra jame apie 100 ūkininkų. Kai kurie karšinaukiečiai matyt, pradeda suprasti apšvietos reikalingumą, nes jau nebe vienas pamėgo laikraščius, metė gėres baltakę, rūpinasi savo vaikučius išmokyti gerai skaityti bei rašyti. Visi jie prakilnus apsišiekimui, liudija tų žmonių atgijimą ir susipratimą. Bet, deja, daug yra dar tokių, kurie šaltai tebežiūri į tai. Jų obalsis — per savaitę dirbti šeštadienį paimti pinigų, o sekmadienį sukišti juos į butelį ir grįžtant iš Pahevežio namo, šaukti kaž-kokiais ožių balsais. Žmonės čia mažai žemiai, neturtingi, bet dar didesni skurdą ir neturtą užsitraukia besilaikydami šitokio obalsio. Žiūrėk, kuris negirtuokliauja, dažnai "nebaliavoja", nedainuoja naktimis — tai to ir trobelė šviecesnė, ir kumelė geresnė, ir patsai panašus į žmogų; o tie kurie mėgsta "linksmin-ties" — viskas atbulai: trobelių stogai nuplyše, pamatai žemėsna paršiję, kumelės net baisu žiūrėti, kruvinais pečiais, basliu mušamos, vos gyvos, patįs apsi-leidę, nuplyšę, tarytum senovės laikų vergai. Visi sako, kad karšinaukiečiai prasčiausi žmonės, biedni . . . Ne, tai netiesa — karšinaukiečiai, kad ir mažesniai, bet gerai uždirba, kiti ir visiškai gerai gyvena ir, kaip sakiau, pradeda susiprasti, tik jų sodžiaus vardą šmeičia tie girtuoklėliai, kurie taip pat galėtų gerai gyventi, jei būtų išmintingi.

Ilgas amžius. Suronių sodožiujė, Švėsknos valsčiuje.

Resenių ap., mirė šiomis dienomis valstietė Barbora Vitosienė, lietuvė, susilaukusi amželio 145 metų. Nežiūrint į tokį senumą, a. a. Barbora iki pat mirties ne tik gerai regėjo ir girdėjo, bet ir turėjo puikiausią atmintį. Apie baudžiavos galdynės atsitikimus kalbėdavosi kaip apie vakar atsitikusius dalykus. Daugelis jos pasakojimų užrašyti lietuvių senovės tardytojų, daugiausia žinomo archaio logo prof. L. Krzivičio. Mirusioji a. a. Barbora Vitosienė buvo bene seniausias žmogus ne tik Lietuvoje, bet ir pasaulyje.

Aleksotas, Suv. gub. Vasario 12 (25) d.

"Blaivybės" skyrius surengė vakarą. Pirmiausiai buvo dvi paskaitos: p. A. Pavalkio "Šis-tas apie draugijas" ir p. A. Sutkans "Kaip užlaikyti sveikatą". Paskaitos visiems labai patiko. Geistina tat būtų dažniau panašių paskaitų išgirsti.

Vakarai Aleksote kol kas nauji.

Nėkuomet dar čia vakarų nebuvo, aleksotiečiams prisieidavo vaikščioti Kaunan į vakarus. Aleksote, mat, nebuvo ligšiol jokios draugijos, tat nebuvo kam ir vakarų rengti. Tik šiomet, "Blaivybės" skyriui įsikūrus, prasidėjo ir vakarų rengimas.

Vakarai Aleksote kol kas nauji.

Nėkuomet dar čia vakarų nebuvo, aleksotiečiams prisieidavo vaikščioti Kaunan į vakarus. Aleksote, mat, nebuvo ligšiol jokios draugijos, tat nebuvo kam ir vakarų rengti. Tik šiomet, "Blaivybės" skyriui įsikūrus, prasidėjo ir vakarų rengimas.

Vakarai Aleksote kol kas nauji.

Nėkuomet dar čia vakarų nebuvo, aleksotiečiams prisieidavo vaikščioti Kaunan į vakarus. Aleksote, mat, nebuvo ligšiol jokios draugijos, tat nebuvo kam ir vakarų rengti. Tik šiomet, "Blaivybės" skyriui įsikūrus, prasidėjo ir vakarų rengimas.

Vakarai Aleksote kol kas nauji.

Nėkuomet dar čia vakarų nebuvo, aleksotiečiams prisieidavo vaikščioti Kaunan į vakarus. Aleksote, mat, nebuvo ligšiol jokios draugijos, tat nebuvo kam ir vakarų rengti. Tik šiomet, "Blaivybės" skyriui įsikūrus, prasidėjo ir vakarų rengimas.

Per šį vakarą iš paskaitos „Šis tas apie draugijas“ išgirdo aleksotiečiai žiupsnelį žinių apie draugijas apskritai ir apie Anglijos varotojų draugijų pradžią ir jų augimą. Iš paskaitos gi „Kaip užlaikyti sveikatą“ susipažino trumpai su pamatinėmis higienos žiniomis ir su svaiginančiųjų gerimų kenksmingumu.

Po paskaitų buvo deklamacijos. Geriausiai deklamacavo p. A. Sutkus Semeliskiečio eiles „Aš paimsiu kankles“, p. Jarašumas Margalio eiles „Be apetito“ ir p. A. Pavalkis Liudo Giros eiles „Ar žinai tu lietuvių tėvynę.“ Deklavo dar plė Savickaitė eiles „Troškimas“ ir p. Grajauskas Vinco Kudirkos eiles „Ponia Tvardauckienė“. Ant galo buvo dar vaikų kvartetas, choro dainavimas, na, žinoma, ir šokiai ligi 3 val. nakties. Pertraukose ir šokiais grojo juozapiečių kapelija iš Kauno.

Vakara įrengiant daugiasiai pasidarbavo A. Sutkus. Žmonių ir vakarą susirinko labai daug. Geistina būtų dažniau tokių vakarų susilaukti.

Panevėžys. Prie bažnyčios šventadieniais esti visokie lošimai: tai saldainiais, tai kitokiais daiktais. Stovi čia ir žydėliai su savo „prekėmis“. Vaikiniai, it musės, prie tų lošimų limpa. Kitas, pristigęs kuo lošti, net vogti eina. Reikėtų pasistengti pašalinti tuos lošimus.

Panevėžys. Vasario 17 d. mirė viena turtinga moteriškė. Po Mišių, nuleidus nabašnikę ant kapų, pasakė kunigas lenkiškai pamokslą, o „Aniolas Dievo“ užgiedodavo lietuviškai. Lenkiškos pamokslas klausytojai labai gražiai pagiedodavo lietuviškai „Aniolas Dievo“. Iš to matyti, jog ir „lenkai“ pas mus labai gerai moka lietuviškai kalbėti.

Neveiklus skyriai. Vyriausioji „Blaivybės“ valdyba uždarė šiuos savo skyrius: Suvalkų gub. — Lekėčių ir Kauno gub. — Ahoizavo, Panedėlio, Salantų ir Pašiusvės už tai, kad neparodė jokio veikimo ženklo: neišsirikino net nei tarybos, nei vieno susirinkimo nepadarė. Apie tai vasario 18 d. pranešta vietiniams gubernatorium ir patiems skyriams.

Šiauliai. Saus. 31 d. Vilniaus teismo rūmai teisė čia bylą latvių: Križo Saeko, Janio Potės, Gustavo Vinterio, Metos Ramm, Janio Tesnio ir Zuzanos Metrin, kaltinamų už įsteigimą Žagarės latvių social-demokratų kuopelės, rinkimą aukų partijos reikalams ir laikymą knygynėlio. Kaltinamuosius gynė II sios V. Dumas atstovas Kauno advokatas Stašinskas Sack ir Vinteris nuteista ištremti Sibirijon, Potė — dviem metams tvirtovės, kiti — išteisinta.

Baltijos jūroje atsirado, sako, didžiosios žuvys, vadinamieji banginiai (kitai). Vieną, 20 metrų didumo, matė palei Rugijos salos. Spėja, kad banginiai pateko čia iš okeano, vydamies silkes, ir dabar, neberazdami kelio atgal okeanui, nardinėja po Lietuvos pajūri.

Ramygala, Panevėžio apskr. Praėjusį pavasarį viena m

gaitė, O. Žukaitė, norėdama patarnauti žmonėms, atidengė Ramygaloj arbatinę; bet dabar girdėti, kad nebežandanti laikyti, nes jokio pelno nėra — vien tik nuostoliai. Tuotarpu aludės, kurių čia net septynios, puikiai gyvuoja. Pavasarį 1909 m. buvo susidarius Katalikų Blaivybės Draug. skyrius, paraginant kun. Z. Dauksai. Į draugiją įsirašė su viršum šimtas žmonių, buvo išrinkta valdyba, surinkta apie 60 r.; daug buvo sumanymų, daug gerų norų. Dabar suėjo beveik du metu nuo draugijos atidengimo, o apie ją nieko negirdėti: nei susirinkimų, nei paskaitų, nei paraginimų. Daugumas įsirašusiųjų į draugiją, kaip gerė, taip ir tebergeria.

Obeliai, Ežer. apskr. Teko man būti čia vienoje vestuvėse, negaliu nepabriežti apie juos, nes žinau, jog daugeliui skaitytojų tokie pačiai visai nežinomi.

Išvažiuojant bažnyčion, jaunieji susėdė už stalo. Ant stalo padėjo kryželį, degtinės bonką ir pyragą. Ir tėvai laimino abudu jaunuoju.

Kaip jums tai patinka? Argi prie tokio palaiminimo pridera dėti ant stalo šale križaus degtinės bonką? Mano nuomone, tokią valandą dėti ant stalo galima duona ir tyras vanduo, bet tik ne degtinė, tie nuodai, kurie žudo visą žmoniją! Biaurol! Blaivininkas pas mus dalyvauti vestuvėse tiesiog negali. Man pačiam vienoje vestuvėse štai kaip atsitiko.

Pirmadienio vakarą, kuomet jaunasis sėdėjo už didžiojo stalo, o jaunoji prie kito stalo tarp pamergių, man, kaip jaunojo pajauiniui, reikėjo išpirkti išvauduoti iš pamergių jaunąją. Aš bandžiau cukrainiais ir kitu kuo išpirkti bet nepavyko: pamergiai be degtinės bonkos nesutiko. Noroms-nenoroms priverstas buvau gauti degtinės bonką.

Valkininkai, Trakų apskr. Girtuokliavimas pas mus nesimazina. Mat, alus pigus, tik po 5 kap. bonka, tai ir sriaubia gi žmonės, it versiai buizą. Šventadieniais pilnos karčiamos prisikimšė, ir girtuokliauja ne tik vyrai, bet ir moteris. Susėdė apie stalus, traukia moterėlės alutį, linksminasi. Blaivybėn gi tai ne tik vyrai, bet ir moteris mažai tenori rašyties.

Pašvitinys, Šiaulių apskr. Pašvitinyje yra „Blaivybės“ skyrius, prie kurio įsirašę keli šimtai narių. Blaivininkai užlaiko arbatnamį ir turi nemažą knygynėlį. Arbatnamis pereitais metais buvo išrašoma „Viltis“, „Šaltinis“, ir „Vienybė“. Siemet ateina dar ir „Spindulys“, tik vieton „Vilties“ parsizudinama „Siev-Zap. Telegraf“, kurs niekam nereikalingas. Kam persizudinama rusiškas laikraštis, o pašalinta „Viltis“ tiesiog nesuprantama.

Daugai, Trakų apskr. Daug parapija grynai lietuviška. Gerb. klebonas, kiek tik galėdamas, rūpinasi paskleisti žmonėse apšvietimą ir susipratimą. Kai-kurie ukininkai jau gerokai susiprato ir pradėjo geriau ukininkauti. Vis tai ačiū klebono rūpesčiams.

Čia labai išsiplatinusi išmystė Amerikon. Sugrįžę Amerikos, žmonės, nors ir

gerokai kitas pinigų atsiveža, tuojau visus ir prageria. Mat, norima parodyti tuo, kad žmogus visur važinėjęs turi būti ir geras gėrėjas? Argi ne geriau būtų už juos žemės gabalą nusipirkti ar savo vaikams apšvietimą davus? Reikalų yra daug, pinigų gi mažai.

Traupis, Ukin. aps. Neseniai šventadienį, per pačią sumą, sudegė Repšėnų dvaro p. Butlerio kumečių trioba. Daugelio kumečių sudegė rūbai ir kiti daiktai.

Žemalė, Telšių aps. Žemalės parapija visai nedidelė, nes tik apie 2000 gyventojų, bet užlaiko miestelyje dvi aludi ir daugelį slapty smuklių. Laikraščių užtat skaitytojų nedaug, nes vison parapijon pareina vos kokia 10 egz. — „Šalt.“ 3 egz., „L. Uk.“ 2 egz., „Vilties“ 1 egz. ir keletas „Vienybės“ egz. Mažoka!

Teismas. Kovo 23 d. bus byla kun. Petro Valiūškio. Videniško klebono. Kun. Valiūškis kaltinamas, kad teismo tardytojo valdiškąjį raštą pavadinęs „raštpalaičiu“.

„Viltis“.

Mokytojų kursai. Kaune prie miesto keturklesės mokyklos yra mokytojų kursai. Ligišiol į tuos kursus lietuviai-katalikai nebuvo priimami, bet dabar Vilniaus mokslo apskrįčio globėjas leido ir lietuviams į tuos kursus pastoti.

Gelvoniai (Vilniaus pav.). Vasario 12 d. Kuleniškių sodž. pas ukininką Čižūną sargybiniai darė kratą. Sargybiniai pasakojo, jog jiems pranešta, kad pas tą ukininką kun. Ambraziejus padaręs kokią tai susirinkimą, dalinęs knygučių. Sargybiniai paėmė keletą knygučių, laiškų, taipgi „L. Uk-o“ priedo „Žemės“ kelis numerius (paties „L. Uk-o“ neėmė). Tą pačią dieną taipgi viso sodžiaus ukininkus šaukė valsėjūn ir Gutmano alinėj padarė „doprosą“ apie tą buk buvusį susirinkimą. Žinomas daiktas, kad nieko nepešė, nes nieko ir nebuvo.

Gelvonij (Vilniaus pav.). Parapijok klebonauja garsus kun. Šimeliūnas, kuris kiek galėdamas stengiasi lenkinti vietinius lietuvius: dalindamas tam tikras knygeles ir kt. Kai kada įsiai klausia žmonių, — kokių nori knygučių: lenkiškų ar lietuviškų. Jei žmogus kitusyk pasako, jog lietuviškų, tai jis ima atkalbinėti, jog su lietuviška kalba netoli nueisi ir t.t.

Pamaldos buna vieną nedėlią lietuviškai, kitą lenkiškai, nors lenkiškai kalbančių visai mažai.

Andriunai (Trakų pav.) rodos ir nemažas sodžius, bet laikraščių beveik niekas neskaito, nors ir yra pasiturinčių ukininkų — visan sodžiun pareina tik tiktai „L. U.“ ekz. Pakalbink laikraštį išrašyti, atsakys: „o, sako, kokia nauda iš tų laikraščių turi, geriau pelkėn mesčiau tuos 3 rub.“

Ertyvilkas (Ras. pav.). Sausio 25 d. šių metų pagrižo tėviškėn, atsėdėjęs metus Kauno kalėjime, buv. II Dumas atstovas d-ras Pr. Gudavičius. Vietiniai gyventojai sutiko žinią apie pagrižimą su dideliu džiaugsmu, nes Gudavičius plačiai pa-

garsėjęs mūsų apeliokėje, kaip išmums gydytojas. Ne vienam žmogui išgelbėjęs gyvastį, ne vieną kartą ir nevienam žmogui davęs patarimą.

Kamajai (Zarasų pav.). Pas mus iš kasžinkur atvyko koks tai keistas žmogus. Su pagelba stalelio atspėja busiančias žmogaus laimes, kiek turi kišenėje pinigų ir t.t. Ima už tai 25—50 kap. Tokiuo būdu išviliojęs pinigų, šventadieniais girtuokliauja.

Panevėžys, Kaun. gb. Netoli miesto, yra Karpio miškai. Dabar ten pastatė dirbtuvę lankams lenkti. Tam tyčia nupirko tukst. kelmų. Darbininkai dirba daugiausia šventimaučiai, „padreson“ atvežti. Musų gyventojai tiktai rastus suveža. Uždarbis vidutiniškas, tiktai arkliams sunku po lieknykus važinėti. Bevežant uždirba kai-kurie ir 1 r. 50 k.; kiti gi, kurie veža ratlankius Panevėžin, tai tie uždirba ir arti 2 rubl.

„Liet. Ukinin.“

Kaimelis (Naumies. ap.). Musų parapija nors turi beveik visur gerą žemę ir daugumui mūs senutis Nemunas duoda gerai pasipelnęti, tačiau vargas kaskart eina didyn. Daugelis žmonių jau ir savo motyną-žemėlę perleidžia kitiems: daug šimtų margų perėjo ir prūsų rankas. Pagalios parapija paskendus skolose, ne vienas jau nepajėgia palūkių užmokėti. Vargo ir neturto priežastis — prakeiktoji degtinė. Gėda, bet turime prisipažinti kad, niekur, gal būt, tiek neišgerdavo, kiek pas mus, būtent monopolin per vienus metus sumėsama buvo 19 tukstančių suviršum rublių. 2 traktiernės ir penkios aludės taipogi puikiai gyvuoja, vienas traktierninkas įsitaisė puikų murą ir turi kelis plicius su namais.

Dabartinis mūsų klebonas, pamatęs žustančią parapiją, ne ilgai laukęs, pradėjo platinti blaivybę ir, ačiū Dievui, labai sekasi: išsižadėjo degtinės be mažoka 200 žmonių, o dar yra būrelis negeriančių kun. Sliuvinso laikų. Tokiuo būdu girtuoklystė jau išmušta iš vagos. Miela dabar ir ramu mūs parapijok. Blaivybės pasėkmės malonios jau visur: monopolis tik trečią dalį tiek parduoda degtinės, viena smuklė jau smuko, traktierninkai ir aludninkai degtiną ir vaitoja, muštynių negirdėti. Mūsų klebonas platina blaivybę tiktai prašydamas ir išrodindamas gerimo baisenybes, per tai ir priešų iki šiol neturi. „Blaivybė“ daug didesnė dalis parapijos su džiaugsmu sveikina.

Griškabūdis (Naumiesčio ap.). Šioje parapijoje, Vidgirių kaime, pas ūk. U. buvo pavyzdingos vestuvės — visai trumpos ir be svaiginančių gerimų.

Pavasijai (Lesnietvos val. Naumiesčio apskr.). Trumpai prieš Grabnyčias pas Martišių (Kabišų) vakare atėjo Liūdžius ir pareikalavo 300 rublių. Kadangi Martišius tiek pinigų neturėjo, pasitenkino vien šimtu, kurintos paėmęs išėjo įsakydamas, kad neužilgo parūpintų ir kitus du šimtu rublių. Prie trobės stovėjo dar du plėšiku, kartas nuo karto šaudydami, kad la-

biaus inbauginus žmones. Žmonės intaria būk tai buvę Katilių Dailidukai, nes dažniausia ten Liūdžius prisilaikęs ir sėbraujas, nors jis taipogi mėgsta Versiuos ir Vilkeliškiuos viešėti. Pat sai Liūdžius jau nuo seniai yra policijos gaudomas už užmušimą Bedalių Kuncos ir kitus darbelius; bet dar ligšiol neinkliuvo. Tūlų laiką buvo pasišalinęs į Londoną, bet dabar sugrįžo ir pradėjo vėl savo amatą varyti.

Stakliškės (Trakų ap.). Kadaigi šioji parapija yra grynai lietuviška, tai bažnyčioje viskas lietuviams skiriama. Toliau, žmonių susiturtimas ir šviesa nuolat kyla. Tik per vieno zakristijono rankas ateina 14 egz. „Šaltinio“ ir 4 egz. „Spindulio“; ateina parapijon taipogi ir kitokių laikraščių.

Daug Stakliškių parapijonų yra prisirašiusių prie „Šv. Kazimiero Draugijos“. „Šaltinis“.

Valdžios. Inžinierui Vitbergui augščiausiai leista ištirti, kaip galima būtų pristielti platųjį gelžkeli tarp Vilniaus ir Mintaujos. Gelžkelis turėtų pereiti pro Ukmęrgę ir Panevėžį. Iš viso turėtų 235 viorštų ilgumo.

— Į vienasidėjus Kauno gubernijoje 1910 metais komisijos išdalino daugiau negu 70 tukstančius dešimtinų. 1911 metais ketinama išdalyti 90 tukstančių dešimtinų.

Vilnius. Mokslo Apygardos Globėjas raštu nuo 17 sausio N 1086 įsakė, kad į pedagogijos kursus prie Kauno 4 klesės miesto mokyklos įrengtus būtų priimami ir katalikai, bet tiktai rusų ir lietuvių kilmės.

Šimonis. Kauno „Siev. — Zap. Telegraf“ praneša, kad valstiečiai per savo suėgą nesutikę skirti Šimonių liaudies mokyklos mokytojų pridedamųjų mokesčių, remdamies neva tuo, kad lietuvių kalba jiems esant nereikalinga. Jei tas tiesa — tai labai liudna.

Pabaiskas (Ukm. pav.). Praėjusį rudinį atėjęs į Pabaisko parapiją kažin-kok-sai žmogus, pradėjo save vadinti agentu, pasiūstų dėl siulijimo verpiamų mašinų.

Jam pradėjus siulyti savo fabriko mašinas, daugel pabaiskiečių užsirašė į skaičių emėjų šių mašinų, duodami po 50 kap. ir po 1 rubl. Mašinas jis pradžioje atvežti pradžioje vasario mėn. 1911 m.

Pabaisko moteris tikėdamas, kad tas „agentas“ atvežtų verpiamasias mašinas, nieko lig šiam laikui ir neverpė. Bet jau atėjo ir laukiamasis pavasaris, o „agentas“ su mašinomis kaip nėra taip nėra.

Gal tas „agentas“ ir dabar kur renka pinigus. Reikėtų pasisaugoti.

„Vienybė“.

SVARBU ŽINOTI.

Turime atspaudę šv. Rožančias tajemnyčias. Penkiolika tajemnyčių kainuoja 10 centų. Kalbantieji Gavenioje rožančių tepasirūpina parsitraukti tajemnyčias. Adresuokite:

„Draugas“
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Korespondencijos.

CENTRAL BROOKLYN, N. Y.

Liudnas laidotuves turėjom 21 dieną kovo, a. a. Juozapo Vatkiaus, mirusio Šv. Petro katalikiškam ligonbutyje. Nabašnikas, kaip ir daug kitų, neatsižymėjo nieku. Ketvirtį metai, kaip iš Lietuvos. Paliko ten pačią su dvejetu vaikučių užmirštyje. Čia sunkiai dirbo, o atliekamą laiką smagiai sau praleidavo sau žinomose vietose. Mirė 17 dieną kovo be cento prie dušios. Numirusio pusseserė lavono nepriėmė ir savo namus. Susimylėjo svetimas žmogus, davė vietą, savuose namuose pašarvoti. Buvo tai p. Špokevičia, kursai pats ir rinko palaikymui, bet nesurinko nei tiek, kad graboriui apmokėjus išlaidas.

Nedėlios vakarą po pamaldų Gyvojo Rožančias nariai (nauja draugija) apie 20 asmenų abiejų lyčių, susirinko vienuose namuose, gražiai poteraiavo ir atgiedojo Kryžiaus kelią. Pas mus tai nepaprasta naujiena.

J. R.

FOREST CITY, PA.

Šio miestelio lietuviai dirba ir dirba, gal nepaliaus niekadoms dirbė. Dirba šventomis dienomis po dvidešimt keturias valandas. Dar keliomis dienomis prieš šventę atkeliauja į namus statinė rudžio. Visi laukia, kada išmuš paskirta valanda. Valanda ateina, pokylis prasideda. Diktas būrelis gražių lietuvių susėda aplink stalą ir laukia, kada ašotis ir linguoja ir linguoja į visas puses, malšindamas susėdusiųjų troškulį...

Gerklir skubink, lietuvi darbininke!...

J.J.-tis.

ATHOL, MASS.

„Draugo“ 14 No. tilpo korespondencija iš mūsų miestelio, kuri apsilenkia su tiesa. Parašyta: Umu laikui susitvėrė Teatralskoji ir Blaivininkų Draugijos. Keista. Teatralskoji gyvuoja jau dveji metai ir vadinasi „Bilėda“. Joje bedievių visai ne-matyti. Blaivininkų gi draugijos visai dar nėra. Buvo tik sumanymas sutverti, bet nesusitvėrė, nes mūsų tautiečiai mažai teuzjaucia blai vybei, sako: Aš ir taip ne-vergiu, kam man tos blaivybės! Apie S. L. A. kuopos pakrikimą ir perėjimą jos sąnarių į S. L. R. K. A. kuopą ir-gi netiesia, nes S. L. R. K. A. kuopos dar nėra, tik rengiama dar sudaryti. Pasirengę ją suorganizuoti keturi vyrukai.

Labai nesmagu, kad korespondentai apsilenkia su tiesa, nes pakalbintus bent ką užsirašyti laikraštį, gauni atsakymą: Kam aš skaitysiu, kad tie laikraščiai meluoja... Reikia nustoti rašyti neteisingas žinias, nes redakcija ir-gi negali žinoti, ar tiesa ar ne, ką korespondentas praneša.

„Bildos“ Kasininkas.

Paraginti per „Draugą“ Ex-Vabaliuko ir gerbiamo kun. J. Jakaičio, mūsų tau-

tiečiai sušaukė extra-mittingą 20 kovo į lietuvių salę. Ejo mat apie tai, kaip nuėjus pas vyskupą ir išreikalaus lietuviu kunigo. Svarstė, svarstė iki 10 valandai ir nieko nenusvarstė. Be jokio nutarimo žmoneliai parke-liavo namo, nežinodami nei ko buvo susiję.

Už tatau atholiečius reikia pabarti. Nemoka jie mitinguose žmogiškai apsiesti. Šitame mitinge dalyvavo 150 asmenų abiejų lyčių. Ir koks pasielgimas! Kiekvienas sau kampe šneka, vyrai su kepurėmis pypkes ruko ir tai visą mitingą, kas labai negražu ten, kur ir moteris dalyvauja. Visi vienu sykiu šneka be jokios tvarkos taip kad negalima girdėti nei vieno. Visiems šnekant, nėra kam klausyti. Tokie mitingai negali atnešti jokio vaisiaus.

Kiekviename mitinge reikia išrinkti pirmininką, kurs darytų tvarką, malšintų rėkiančius, duotų kalbėti vienam, o šiam pabaigus, kitam, trečiam ir t.t. Apsivarsčius reikalą, eina balsavimai. Didumos nutarimas riša visus.

Kovo 19 d. buvo suvažiavimas 1-mojo apskrįčio pašel. (? Red.) skyriaus Mass. Valstijos S. L. A. kuopų. Po ilgų ginčų dėl draugijos vardo likosi nutarta išsiimti čarterį ir atsiskirti nuo S. L. A.: girdi, tik, jiems pinigų siųsk, o jie (Centro Valdyba) tik juos aikvoja, o kas nori pasipriešinti, tas tuoj suspenduotas iekti...

Į valdybą tapo išrinkti: pirmin. Jurgis Brazinskas, prot. rašt. Pov. Mulevičius, fin. rašt. Jonas Kaulevičius, kasininku Petras Puščius. Draugija prima abiejų lyčių sąnarius.

Ex-Vabaliukas.

BENTON, ILL.

Mūsų miestelis neperdidelis ir nėra jame jokių pabriku. Žmonės gyvena iš dviejų anglies kasyklų, bet pastarais laikais ir jose darbas sumažėjo: nebeišdirba visos dienas per savaitę. Tur būt pavasariui užstojus reikalaujama mažiau anglies.

Lietuvių čia visai mažas būrelis, o ir tie didžiausi tamsuoliai, težino vien tik girtuokliauti ir peštis. Kad ne tie rudis ir šivukė, lietuviai būtų spėję apsišviesti, sutverti parapiją, pasistatyti bažnyčią ir daug ką naudingo nuveikti. Juk seniai tariamės turėti savo bažnyčią ir lietuvi kunigą, kuris mums vadovautų ir tikėjimą tiesų pamokytų. Ačiū Dievui, dvasišką vadovą jau turime — kun. M. Augulį. Tai labai darbštus kunigėlis. Jam uoliai darbuojanties, tikimės greit ir bažnyčios sulauksią. Dieve, mums padėk!

Parapijietis.

PITTSTON, PA.

Kovo 11 d. Clear Spring Coal Co. kasykloje įpuolė į šaftą Karolius Karpavičius ir užsimušė ant vietos. Paliko našlę ir porą mažų vaikučių.

Naktį iš 25 ir 26 kovo į Tamo Paukščio namus įsikraustė vagis. Pavogė kelines su 17 dol. ir ryšiu raktų, taip-pat aukso laikrodėlį. Raktai rasta skersgatvėje ant rytojaus; bet kelmų, pinigų ir laikrodėlio nesurasta ligšiol.

MT. CARMEL, PA.

Trečiame Sekmadienyje Gavėnios (d. 19, 20 ir 21 kovo), Šv. Kryžiaus lietuviškoje bažnyčioje buvo 40-ties valandų atilaidai. Dvasiškon pagelbėn vietinui klebonui atvažiuo sekantieji kunigai: V. Dargis iš New Philadelphijos, Pa., J. Kasakaitis Freeland, Pa., J. Dumčius Minersville, Pa., V. Vizgirda Wilkes-Barre, Pa., V. Kudyryka Kingston, Pa., V. Taškunas Girardville, Pa., Petrovičius Shamokin, Pa., Rydlewski ir Gladek Mt. Carmel, Pa.

Per atilaidus atliktos velykinės išpažinties kvietimų sukaityta 665. — Pasekmės dvasiško darbo, laike minėtųjų dienų, buvo stebėtinės, nėsą keletas paklydėlių, ką buvo visiškai pametę tikybines priderystes ir viešai kariavę prieš Kristų ir Jo šv. Bažnyčią, priėjo Velykinės, t. y. tapo pergalėtais Dieviškos mylistos, spindinčios šv. Eucharistijoj. Ir išsipildė ant jų Šv. Rašto žodžiai: „Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji? — Sunku tau yra prieš akstiną spardyti.“

Lai Augščiausiasis jiems suteikia ištverimą iki galui! Kaslink darbų mūsų apie linkėje, po trumpai pertraukai, darsės vėl pasigerino. Reading'o Co. mainos net kasdien dirba.

Karmelietis.

SO. BOSTON, MASS.

Trečioje Gavėnės savaitėje mūsų bažnyčioje atsiliko 40 valandų pamaldos. Suvažiavo kunigai: Žebrius iš New Britain, Bukaveckas iš Worcester, Jusaitis iš Lawrence, Urbanavičia iš Lowell, Tyla iš Nashua, Dragunevičia iš Montello, Krasnickas iš Cambridge. Pamokslus aparti vietinio kunigo Žilinsko, sakė šieji kunigai: Žebrius, Jusaitis, Urbanavičia ir Krasnickas. Žmonių per visas pamaldas buvo prisigūdus bažnyčia. Bažnytinis choras giedojo puikiai. Pamokslininkai skelbė Dievo žodį labai iškalbingai. V. Jezus Švenčiausiasie Sakramente buvo nuolat lankomas žmonių tikimųjų. Jautėsi visų pasitenkinimas ir nepaprastas dvasios pakilimas. Jeigu sulygintume tolygius katalikų susirinkimus su laisvamųjų sueigomis, kaipgi šios pastarosios pasirodytų menkos! Bet pažinrėkime, ką mano apie save laisvamaniai. „Nereikia didelio nuoregumo“ rašė neseniai vienas pirmeivis „Tėvynėje“, kad nepastebėjus lietuvių visuomenę skylančią dvi pusi: laisvamųjų ir socialistų. Mat katalikų jau nėsą! Tokia pat nuomonė galima įgyti, jei itikėjus „Keleiviui“ ir kitiems bedieviškiems raštams. Bet kaip gi toli kitaip yra ištikimųjų. Pamačius mini minias bažnyčioje, prisiziūrėjus, kaip tieji žmonės sunkiai dirbė per dieną, atėjus vakarui, apsiukuopę, skubina bažnyčion, klausio Dievo žodžių su ašaromis, stovi pas klausykla, ligi vidunakčio, o ryte dar tamsyje skubina prie Švenčiausio, visai kitoki gaudi išpuđi. Aiškiai pamatai, kaip giliai tikėjimas gludi žmogaus prigimtyje. Aklo reikia, kad to nepastebėjus. Klausimas: ar musiekieji pirmieviai tokiais akalais yra ištiesę, ar tik nereigiais apsimeta?

Bastenis.

Iš Visur.

RUSIJA.

Ministerių pirmininkas Stoliupinas atsakė, jo vieton pašauktas ligišiol buvęs finansų ministeris Kokovevas. Tečiau telegramai praneša, buk Stoliupinas davęsis persimaldauti ir užsiliķes ant vietos.

Armija rengiasi karėn su Kynais. Sibirijoje atsarginiai šaukiami prie ginklo ir vežami į Kynų pasienį. Tečiau Kynai jau pristoję ant rusų reikalavimų. Eina gandas, buk rusai yra susitarę su japonais pasidalinti Mandžiurija.

ITALIJA.

Nemažai žmonės nusistebėjo, kad karalius Viktoras Emmanuelis pasišaukė pas save parlamento atstovų socialistų vadą Bissolatti ir laikė jį pas save valandą laiko. Ejo apie sudarymą naujo kabineto. Sako, kad prie valdžios grįšias Giolitti, buvęs kitados pirmininku. Socialistas pataręs karaliui įvesti visutinį balsavimą ir parodęs kelius, kaip tai lengviausiai būtų padaryti.

Konferencija karaliaus su socialistų vadu vis dėlto turi nemažą politiską svarbą.

MEKSIKO.

Sugrįžo į Meksiko miestą iš Paryžiaus ministeris Limentour ir pradėjo daryties, kas čia darosi Meksikoje. Pasirodė, kad padėjimas gan pavojingas. Norėtusi numalšinti kraštą, prižadant reformas rinkimuose ir valdymosi buduose, bet vėl nepridera eiti į tarybas su maištininkais, kol šie nepaguldys ginklų. Maištininkai gi sako, ginklų neatiduosi, nės valdžia vis prižadėjimų neįsipildysianti. Tuo tarpu maištas platinasi ir didinasi. Dideli maištininkų būriai vaikščioja po šiaurės provincijas; atsitinka ir susirėmimai su federalistais; krinta iš vienos ir kitos pusės nemažai kareivių.

SUVIENYTOSIOS VALSTIJOS.

Japonijos pasiuntinys baronas Učida atsilankė pas prezidentą Taftą. Prezidentas apskelbė, jog santykiai tarp Amerikos ir Japonijos esą kuoširdingiausi. Nėsą jokio pavojaus karės tarp abiejų viešpatijų.

Dienraščiai praneša, buk Japonija išsižadėjusi slaptingos sutarties su Meksiko. Bet tai greičiau reporterių prasimanymas (slaptingos sutarties nebuvę). Valdžia vis užtikrina, jog nusiuntimas 20 tukst. kareivių į Meksiko pasienį nėra dar noru įsikišti į kaimynės naminius reikalus. Tečiau rekrutai yra priimami visur, net tokie, kurie nevisiškai atsako regulaminių reikalavimams. Ženklas tai, kad Dėdei Samui kareiviai labai reikalingi. Rekrutus siunčia į Sam Houston'o fortą, kur pamuštravę kiek, veža į pasienį.

ANGLIJA.

Besvarstant parlamente armijos ir laivyno budžetą, atstovas Macdonald pasirie-

šino padidinimui išlaidų armijos ir laivyno reikalams. Macdonald'ą parėmė Joseph King, patardamas įvesti visutinį trečiųjų teisimą. Laivyno ministeris McKenna atsakė, kad negalima, esą, numalšinti išlaidų laivynui, kad Vokietija neatmainysianti savo planų. Vokietija, kalbėjo jisai, 1914 m. turėsianti dvidešimt vieną „drednotą“, o Anglija tik trisdešimt, vadinaš, nekiek daugiau; todėl, esą, Anglijai negalima nusileisti Vokietijai.

Užsienių dalykų ministeris Sir Edward Grey tadą valdžios vardu (pirmininko Asquith'o nebuto namie) apgailestavo amžiną ginklavimąsi civilizuotų viešpatijų ir išreiškė troškimą, kad trečiųjų teisimas įvyktų kuogreičiausiai. Savo kalboje ministeris priminė, kad Suvienytųjų Valstijų prezidentas Taft jau metai kaip bandė padaryti sutartį su Anglija, kad abidvi šalys visus nesusipratimus atiduotų trečiųjų teisman, bet niekadoms viena prieš kitą nekeltų ginklo.

Grey'o kalba pakėlė trukšmą. Tuoju opozicijos vadas Balfour išreiškė pagyrimą trečiųjų teisimo ir pasakė, jog Anglija didis savo laivyną ne prieš Suvien. Valstijas, bet prieš ką kitą.

Anglijos spauda beveik vienu balsu pritarė Grey'o kalbai. Vokietijoje trečiųjų teisimas priimtas šaltai. Socialistai ketina įnešti į reichstagą, kad apsiginklavimai būtų sumažinti.

BAHAMIŠKOS SALOS.

Bahamiškų Salų (čia pat už Floridos) taryba nutarė 26 balsais prieš 6 prisijungti prie Kanados. Jau eina derybės su Kanados valdžios atstovais.

PARAGVAJUS.

Revoliucionistai tapo sumušti dvejuose mušiuose. Antrame susirėmime ties Villa Rosario krito apie du šimtu revolūcionistų ir daugelis tapo suimta. Tarp palydėjusių gvybę buvo d-ras Riquelme, kitados vidaus dalykų ministeris prezidento Gondros kabinete. Gondra ir Riquelme buvo maišto vadovais. Gondra išvijo iš prezidentūros pulkininkas Jara, kursai apskelbė diktatūrą ir, kaip karės ministeris, turi po savim valdžios kareivius.

TURKIJA.

Nemažai tarptautinių nesmagumų daro projektuojamas Bagdado geležinkelis. Dabar pranešama, kad klausimas užbaigtas Konstantinopolyje. Geležinkelis eis per Tauraus kalnus iki El Helifui, o iš ten į Bagdadą. Šaka bus pravesta į Alexandrettą (Aigypje), kita linija nuo Killis'o iki Aleppo bus sujungta su Damasko geležinkeliu. Šita tai šaka rupi labai Anglijai, nes jina tai grėsia didžiausiu pavojum Britanijos reikalams. Priežastis aiški. Iš visų Anglijos valdybų Aigypstas randasi pavojingiausiame padėjime, nes gali būti užpultas žeme iš Europos. Todėl Vokietija ir rupinasi pravesti kuodaugiausiai geležinkelį Mažąjoje Azijoje. Jei sykį galima bus nuvažiuoti geležinkeliu iš Kons-

tantinopolio iki Aigypso sienai, sunku netikėti, jog turkai susimanys atsiimti Aigypstą nuo Anglijos. Vokietijai padedant, tatau lengvai galėtų įvykti — ir tuomet Didžioji Britanija nustotų tiesaus kelio į Indiją (Suezo kanalu). Indijos mahometonai, pakurstyti sumažėjimu Anglijos prestižo, galėtų pakelti maištą, kurį jau būtų labai sunku nugniauti.

Turkai, apskritai imant, yra labai pasidavę vokiečių įtekmei. Neseniai prancuzai ir anglai norėjo praveisti geležinkelius, jungiančius Juodasias Mares su Raudonomisios ir su Eufrato kloniu, nereikalaudami nuo turkų nei pinigų nei garantijos — tečiau valdžia ant to nepristojė. Dabar gi vokiečiai tiesia Bagdado geležinkelį, turkų pinigynui gelbstint.

PRANCUZIJA.

Naujas ministerių pirmininkas (ir tikras krašto valdytojas, nes prancuzų prezidentas tai tik nieko nereikšianti figura) Monis ejo mokslus jezuitų kolegijoje.

Jezuitų taip pat išauklėtas buvo finansų ministeris Cailiaux. Užsienių dalykų ministeris Cruppi' buvo kitados pirmininku šv. Vinčento a Paulo draugijos. Viešųjų darbų ministeris Dumont buvo išauktintas ir išmokytas savo dėdės kunigo; mokinosi Arcueil'yje dominikonų kolegijoje. Kolonijų ministeris Messimy kilęs iš geros katalikiškos šeimynos. Visi jie dabar atsimetę nuo tikėjimo. Monis yra masonas. Masonais yra taip pat: žemesniojo busto prezidentas Dubost, ministerių tarybos pirmininkas, Brissong; laivyno ministeris Delcasse, žemės dirbimo ministeris Berteaux, vaisbos ministeris Massé. Žmonių švietimo ministeris Steeg yra protestontų pastoriaus sumum. Visi jie yra negarbingos atminties Combes'o pasekėjais. Monis apskelbė, kad bandys užlaikyti viską, ką respublika esanti atsiėkusi. Reiškia tatau, jog karė prieš bažnyčią bus varoma ir toliau.

Prancuzijoje ir kitose pietų Europos šalyse masonai yra didžiausi katalikų bažnyčios priešai.

Naujienos iš Amerikos.

Korporacijoms reiks mokėti mokesčius.

Augščiausias Suv. Valst. Teismas 13 kovo išdavė nusprendimą, jog 1909 m. įstatymas apie tai, kad didelės korporacijos (geležinkeliai, Standard Oil ir t.t.) turi mokėti mokesčius į Suv. Valst. išdą. Laukiama iš šito šaltinio nemažiau, kaip 25 milijonų dolerių metinių įėmimų. Įstatymas sako, jog finansų ir pramonijos susidraugavimai, turintieji 5 tukst. arba daugiau gryno metinio pelno, turi mokėti 1 nuošimtį viešpatijos pinigynan.

Pirm penkiolikos metų pats Augščiausias Teismas pripažino tokį įstatymą priešingu konstitucijai. Žinoma, Augšč. Teismo nusprendimas korporacijoms nepatinka, nes reikės rodyti valdžiai knygas ir išdavinėti savas paslaptis.

Roosevelt'o Pylimas.

Kovo 18 d. buvusias prezidentas Teodoras Roosevelt atidarė didžiausią gal visame pasaulyje pylimą („damą“) Arizonoje. Upė Salt River tapo užblokuota tarp dviejų arti tarp savęs susienančių kalnų. Pylimas turi 168 sturmo apačioje, 16 pėdų viršuje. Išmuryta iš akmenų, cemento ir konkreto sienu turi 280 pėdų augščio. Po „dama“ randasi turbininė mašina, kuri gali išdirbti 45,000 voltų elektrinės galybės. Paleistas iš rezervuaro vanduo galės irriuguoti 240,000 akrų. Tokiu budu išdžiuvusieji ligišol tyrlaukiai, taps derlingais laukais, o elektrika netik švies, bet ir kitokius pataravimus suteiks naujiems buvusių tyrlaukių gyventojams.

Moterims leis balsuoti.

Nevados legislatura palaido visuomenės nusprendimui (referendumas) klausimą, ar duoti moterims balsą viešuose reikaluose, ar ne. Išrodo taip, kad moters laimės.

Mitchell išstojo Civilinės Lygos.

John Mitchell, buvusias angliakasių vadovas, atsiskėlė nuo sekretoriavimo taikos komisijoje (National Civic Federation), kur gaudavo 6 tukst. metinės algos. To atsisakymo pareikalavo angliakasių seimas, neseniai atsilikęs Columbus, O. Tečiau Mitchell išreiškė apgailestavimą, jog darbininkai nesupranta to, kas jiems yra daroma gerai.

Krasos bankoms pasisekė.

Washington, D. C. Kaip žinoma, nuo Naujųjų Metų įvesta krasos bankos kaiku įvesta valstijose. Išsyk uždėmė tik po vieną banką išbandymui, kaip joms kur sekdraugavimai, turintieji 5 tukst. arba daugiau gryno metinio pelno, turi mokėti 1 nuošimtį viešpatijos pinigynan. Pirm penkiolikos metų pats Augščiausias Teismas pripažino tokį įstatymą priešingu konstitucijai. Žinoma, Augšč. Teismo nusprendimas korporacijoms nepatinka, nes reikės rodyti valdžiai knygas ir išdavinėti savas paslaptis.

Istoriškas vagonas sudegė.

Minneapolis, Minn. Asmeniškas buvusiojo Suvienytųjų Valstijų prezidento Abraomo Lineolno vagonas, kurio tas žymus Amerikos pilietis važinėjo budamas prezidentu, tapo ugnelės visai sunaikintas. Mat Columbia Heights apielinkę aplankė didelis gaisras, kuriame sudegė ir daržinė su minėtuotų vagonu. Tuo pat vagonu ir Lincoln'o kunas buvo pervežtas iš Washingtono į Springfield'ą 1865 metuose.

Neišmintinga mokytoja.

Bloomington, Ill. Viešosios mokyklos mokytoja Alma Black iš Deer Creek ar neturėdama ar nenorėdama ko geresnio vaikus mokyti, pradėjo pertikrinėti juos, buk nėsą nei dangaus nei peklos ir jie neprivalą į tokias „pasakas“ tikėti. Toks netaktiškas mokytojos pasielgimas iššaukė protestą mokinių tėvų, kuriems vaidikai papasakojo, ko juos pana Alma mokina. Vaikai nustojo lankę lekeijas, ir mokyklų vyriausybė buvo priversta atstatyti netinkančią mokytoją, o jos vieton pasikirti atsakantesnę.

Areštavo už pirkimą vogtų krasos ženklelių.

Wichita, Kansas. Šitame mieste areštuota bankierius, L. F. Naftger už tai, kad pirkdavo vogtus krasos ženklelius nuo žinomų vagilių Templeton'o ir Earl'o už nužemintą kainą.

Bankierius teisinasi nieko nežinojęs markės esant vogtos, nes pristatydavęs jam jas buvęs policijos viršininkas F. S. Burt. Pastarasis mat už komisiją tarpininkavo tarp vagilių—pardavėjų ir bankieriaus—pirkėjo. Teismas tečiaus nepaisydamas Naftger'o aiškinimosi pripažino jį kaltu, ir dabar laukia jį mažiausia 5 metai kalėjimo ir užmokėti penkis tukstančius dolerių pabaudos. — Minėtieji vagiliai ir Burt'as taipogi areštuoti ir bus nubausti sulgy savo praskaitimų. — Kad nors šių asmenų likimas atgrasintų kitus panašiai pasielgti.

Tiki nabašniką atsiųsiant jiems kudiķi.

Cincinnati, Ohio. Neseniai numirė Cincinnati'je senas žydelis Einhorn. Jo kunas

nunešta synagogon, kur susirinkę visi nabašniko giminės, draugai ir pažistami meldėsi už jį. Laike ceremonijų prisiartinio prie lavono Einhorn'o sunaus pati, bevaikė moteriškė, ir aprišdama nabašniko pirštą baltu kaspinėliu, verkdamas meldė nepamiršti nueiti pas Jehovę ir išprašyti jai sunų. — Žydai talmudistai šventai tiki, kad numirėlis, jeigu prašai jo kaip augščiau aprašyta, gali išmelti Jehovės nusiųsti kudiķi bevaikėms šeimynoms.

Vaikams nesveika bučiuoti juos.

New York City. Neseniai atvežta čia iš Europos keliosdešimts tukstančių gražiai padirbtų šilkinų ženklelių, ant kurių parašas ispaniškai taip skamba: „No me bese“ (nebučiuok manęs). Tie ženkleliai parsiduos New York'o krautuose ir bus prisegami prie vaikų parėdų, kaip perserėgėjimas, kad jų niekas nebučiuotų, nes tai jiems labai nesveika. Ženklelius išmislino Ispanijos karalienė Viktorija, kuri yra labai priešiinga, kad suaugusieji vaikams bučiuotų. Jijė tvirtina, jog vienu pabučiavimu persiduoda tukstančiai visokių mikrobu ir vaikai tankiai užsikrečią įvairiomis ligomis nuo vyresniųjų. Ispanijoje paprotys vaikus bučiuoti jau nyksta. Ją sekanti Anglija. O dabar norima tą gerą paprotį ir Suvienytose Valstijose praplatinti.

30 valandų skambino ant piano.

So. Bethlehem, Pa. Lewis Thorpe, sekretorius kompanijos Schwab Bethlehem Steel Co., sumušė ilgiausius rekordus skambinimo ant piano, nes be pasilsio jis daužė tą instrumentą per 30 valandų ir 15 minučių.

Suvienytųjų Valstijų gy-

ventojai plaukia į Kanadą.

Winnipeg, Man. Emigracijos viršininkas Walker praneša, jog pastaraisiais dešimčia mėnesių pribuvę į Kanadą 261,000 emigrantų ir jog 102,000 asmenų buvę iš Suvienytųjų Valstijų. Iš kitų tečiaus šaltinių patirta, kad dauguma tų emigrantų grįžta atgal į Suvienytąsias Valstijas.

Tigras Užkaspijos tyruose.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis

Paštas Amerikos Lietuvių

Katalikų Reikalams.

— Organas S. L. E. K. A. —

Išleista iš Wilkes-Barre, Pa., kas ketvirtadienį.

A. L. E. K. K. Sąjunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.
U. Augulius — Užsėdėtojas.

Viasas korespondencijas ir kitas raštus reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenumeras, ar tai už „dėkavimą“ ar už apsigyvenimą ir t. t. reikia siųsti tokiu antrašiu:

„DRAUGAS“

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konstitucijos, ar plakatų, ar tikietų ar kitokių ir tai panašūs reikalai, reikia visados kreiptis tuo pačiu antrašiu:

„DRAUGAS“

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę taisyti, trumpinti arba atmesti visus prisiunčiamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo pridera nuo redakcijos.

Atmestieji rankraščiai nėra grąžinami redakcijos išdėmiais.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačius tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko gailėti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašant ant abiejų pusių, da-gi smulkiais raidėmis, redakcijai labai dažnai prireiks perrašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų artimiausiam numerį, rankraštis reikia pristatyti spausdėn ne vėliau, kaip 9 valandą išryto antradienį (utarninkė).

REDAKCIJOS PASTABOS.

„Lietuva“ apskelbė konkursą straipsniams rašyti. Už geriausiai parašytą straipsnį žada duoti pinigais (arba knygomis) 10 dol., už antrą geriausiai parašytąjį straipsnį žada atlyginti knygomis už 8 dol., už trečiąjį — 3 dol. vertybės knygomis. Temą rašytojas gali pasirinkti pats arba gali rašyti apie baudžiosvą pasėkmes, apie blaivybę ir kitus dalykus.

Konkursai geras daiktas, nes neretai išvelka aikštėn tikrą talentą. Todėl nėra reikalo „Liet.“ žingsnį peikti arba diskredituoti. Galima tik pastebėti, jog atlyginimas knygomis, ne pinigais — žiurint į tai iš finansinės pusės — „Liet.“ leidėjui atsisieja pigiai. Kažin, ar mokėjimas paskirtos mokesčio nuo eilutės neatneštų geresnių vaisių Amerikos lietuvių laikraštijai?

„Vien. Liet.“ girdėjo, kad busias netrukus sušauktas antrasis Amerikos lietuvių laikraštinių suvažiavimas Scrantone. Kas šauks — nepasakys.

Pirmojo laikraštinių suvažiavimo nutarimai nėra pildomi. Argi tai ir antrasis kongresas yra šaukiamas tam, kad suvažiavus, gražų protokolą surašus, gardžius pietus pavalgius ir... ant rytojaus viską užmiršus.

Mums rodosi, čia jokie suvažiavimai nei nutarimai nekiek tegelbės. Reikia patiem laikraštiniams, ypač redaktoriams reformuo-

ties. Pirm visko reikia išsižadėti tos klaidingos arba veidmainingos nuomonės, buk laikraščio pakraipą išdirba skaitytojai, ne jo vedėjai. Dabar galima neskyti išgirsti, kad — štai turim rašyti prieš kunigus, turim užsipildinėti ant tikėjimo, turim elgties net priešingai savo sąžinei ir doros pajautimui, nes skaitytojas tuo nuo mangs reikalauja. Tai ne kas kit; kaip pataikavimas žmonių žemiems jausmams, kaip demagogija. Ne vienas laikraščio vedėjas šaukiasi Viktoro Hugo žodžių, kad ne oratorius išdirba publika, bet publika oratorių, tai-gi, esą, ne skaitytojai privalo taikyties prie redakcijos nuomonių, bet redakcija prie skaitytojų norų. Hugo pasakė tiesią (o gal to ir visai nesaikė?), netiesą sako ir tie, ką skelbia šitokią sofizmą, prisidengdami Hugo autoritetu. Menkas tas piemuo, kuriam reikia taikyties prie savo avelių noro, kurs eina pasikui jgs net iškada, teisingdamasis tuo, kad avelės pačios lindo iškada, tai-gi ne jisai, bet avelės esančios kaltos. Menkas tas vadovas, kursai žmonių neveda keliu, kokį jam rodo protas ir sąžinė, kursai eina pasikui tuos kuriuos yra apsiėmęs vesti, eina šunkeliais, klampynėmis, dvokiančiomis vietomis — vis dėlto, kad taip žmonės nori... Tai net ne vadovas, tai dievai žino kas.

Taip lygiai dievai žino kas, tik ne atsakomas redaktorius, yra vyras, kursai savo laikraštįje stumia užkampin tiesą, sąžinę, šviesą dorą ir teisybę, o jo skiltis pripildo tokiomis nesėvišais riebumais, ką gali patikti vien ištivirkėliams, liaunos sąžinės individuumams, atsi radusiems nenormaliniame stovyje asmenims — žodžiu, tiems visiems, ką ieško jei ne sensaciją, tai bent savo žemų jausmų užganėdini-mo.

Ne taip daro tikri vadovai. Didis Nazareto Pranas nepataikavo niekam, norintiems eiti pasikui Savę liepė išsižadėti paties savęs ir užsidėti ant savo pečių kryžių. Didieji vadai — Cezaris, Hanibalas, Arikola ir kiti — nesitaikė prie savo kareivių norų. Jie buvo tikrais vadais, nes ištisų vedė savo kareivius, vedė i tolimus, nežinomus kraštus, vedė gal prieš jų norą — tečiau visi kareiviai jų klausė, nes ne vadas taikėsi prie kareivių dvasios, bet kareiviai buvo persiėmę vado dvasia.

Tai tikrojo vado paveiklas.

Jeigu tai bent kokių laikraščio redakcija trokšta ištisų žmones vesti gerovėn, apšvietimā, tai, privalo išsižadėti pataikavimų savo skaitytojų ištivirkėlių geiduliams (oi, kiek tokių pataikavimų matyti mūsų pirmievių laikraštijoje!), pasirinkti savo tarpan apšvietesnius vyrus su platesnėmis pažiuromis, su didesniu pajautimu tiesos, doros ir teisybės. Negana to... Tiesa, dora ir teisybė — viskam ir visiems be jokio skirtumo privalo būti kiekvieno laikraščio obalsiu.

Jeigu aleivienas laikraštis tuo obalsiu ištikrųjų persiimtų, jeigu išmestų iš savo skilčių sąmoningus melus („Keleivis“ dar taip neseniai buvo teismo keliu pri- verstas prisipažinti, jog pamelavo, o už toki nepadorų

pasportavimą užsimokėjo po kelias dešimtes netik teismui, bet ir advokatui, neskaitant kitokių išlaidų), neapykantas, erziniškas, ten-dentiškas sensacija — tuomet laikraštinių suvažiavimas nebutų tuščių diskusijų terenu nei nepildomų nu-tarimų gamintoju, bet būtų susirinkimu, kuriame viens nuo kito pasimokintų man-dagumo, viens nuo kito patirtų kokiais raštais ir kokia taktika galima skaitytojus lengviausiai priversti prie to visko, kas yra gera, dora ir teisinga, viens nuo kito sužinotų, kokiais ke-liais galima pasekmingiau-siai praplatinti tarp žmonių gerą, dorą ir pamokinančią literatūrą.

Tai-gi, laikraštiniškai, jei norime, kad mūsų laikraštis būtų dore, teisinges, švaresnė, jei norime būti žmonių vadovais, o ne pataikavimais, turime reformuo-ties patis. Nereikia mums ieškoti pagalbos neturin-čiuose autoritetuose suvažiavi-muose!

Kas nori kitiems vadovau-ti turi pats save suvaldyti. Kas nori kitus taisyti, turi pirmiau pats save pataisyti.

Reformas reikia pradėti daryti nuo paties savęs.

J. A. Garbukas — sulen-kinta Herbaczewski — pra-dekla lenkų spaudoje (pav. „Kurj. Wileński“) raginti lietuvių laikyties išvien su lenkais, nepertraukinėti ry-sius su lenkų kultūra. Tatai duoda „Litvai“ (No. 3) iš-reikšti nemaloną nuomonę apie p. Garbuką. Priduria-me nuo savęs šį-tą.

Garbukas — Herbaczewski buvo kiek laiko klieriku vie-noje dvasiškoje seminarijoje. Išstojęs iš seminarijos, nuvažiavo i Kriokuvos uni-versitetą, kur jį, kaipo žan-dantį daug ateityje vaikiną, šelpė kauniškė „Motinėle“. Kriokuvoje pasidavė lenkų-dekadentų įtekmei ir pradėjo rašyti visokių poetiškus ir neprotiškus raštus, kūriniuose buvo daug aimanavi-mų, daug dusavimų, daug šukavimų, daug simbolizmo. bet daug daugiau nesąmo-nių. Sofija Kymantaitė pa-vadinavo visas tas nevykusias Garbuko susirgusias dvasias, pastangas ieškoti naujų kelių poezijoje, bet šiaip jau visuomenė pasakė, kad Kriokuvos dekadentas esąs tik nesveikas žmogus. Tuomet Garbukas atrado reikalingu daiktu paaiškinti dekadentų stilių pirmie-viškos „Vilniaus Žinios“, jog negalįs būti didvyriu, nes esąs prikaltas prie kry-žiaus, turįs rankas ir kojas surištas... Reiškė tai, buk atzagareivių. „Motinėle“ — dvasią esanti taip suvaržusi, kad jis jokių būdu negalįs pasikelti ant geniaus spar-nų.

Pančiai, žinoma, tapo tuo-jau nuimti. Pajutęs laisvę, Garbuko genijus taip pasi-leido augstai, taip pasileido plačiai, kad net pirmievių spaudoje pasidarė jam per-ankšta. Pasekmė: nei vie-ras lietuviškas laikraštis ne-beprima Garbuko straips-nių. Antrąjį pasekmė: Gar-bukas padarė sutartį su en-dekais prieš nedėkingus lietuvius.

Tai sena — sena nepripa-žintojo genijaus“ istorija. Atsiprašome, tai Don Kišo-to istorija, tik su kitokia pa-baiga. Don Kišotas bent bu-

vo ištikimas savo kardui iki mirsiant...

Nelabai smagu daro išpu-dį, jei matai, kad kas pasi-naudoja tavo atvirumu paša-liniais siekiais, jeigu tavo žodžius kitas žmogus supran-ta taip, lyg tarnautumei sa-vo priešininkų „reikalui“. A. Jakštas „Draugijose“ No. 48 rašydamas apie kun. P. Bučio „Šv. Panelės Apsi-reiškimus Liurde“, išreiškė abejojamą apie daugelį Lour-dės'o stebuklų, paduodamas da-gi savo (ne tik savo, bet ir kitų) nuomonę, kas yra stebuklas. Pirmievių laik-raščiai tuojau pasigavo Jakš-to žodžius ant dantų ir kai-kurie jų pav. („Rygos Nau-jienos“) net pasipiktino, kad gerbiamas publicistas neišreiškė papeikimo Šidla-vai, Kalvarijai ir... Čens-takavai.

Tečiau rimtame Jakšto straipsnyje nei pusė žodžio nėra užsiminta apie tai, kad stebuklingos vietos būtų įsteigomis išnaudojimui tam sių fanatikų lengvatikybė. Ir apie Lourdes'o stebuklus pasakys tik tiek, kad ba-žnyčia, nėra dar jų patvirtin-usi valdiškai. Jakšto kriti-ka nėra vanduo pirmievių malūniui.

„Aušrinė“ bando išvartyti iš mūsų rašybos raidę „f“. Jau rašo „phaktas“, „phor-ma“, „speeiphiskas“. Sa-mojingai, nes prastas kai-mietis arba nuskuręs darbi-ninkas nežino, kad „ph“ reikia ištarti, kaip „f“, o kad lietuvis negali ištarti „h“, tai aišku, kad „phak-tas“ iš jo lupų skambės „paktas“ (ne „p-haktas“), „porma“ (ne „p-horma“), ir t. t. Intelligentai, žinoma, kuriems nesunku pasigirti lengvu ištartimu: „chraszcz-brzmi w trzeinie“, nesibai-dys švelnesnio ištartimo. Jie saktų „forma“, „faktas“ ir t. t., y. y. pripažįs raidę „f“ pilietybės teises.

Idomu, kad busiamieji mūsų tautos vadovai savo organe bando išvyti iš mu-sų rašybos „f“ su pagalba „h“. Ar negeriau būtų eiti Jauniaus pėdomis ir rašyti tiesiog „paktas“, „porma“, „puzika“ (fyzika), „iero-glupai“ (hieroglyfai) ir t. t.?

„Lietuvaitė“ badai lig-šiol tebesilaiko tokios rašy-bos.

Bet ar nebutų dar geriau saugoties tokių... „refor-mų“?

Nežinia dėlko „Darbinin-kų Viltis“ (No. 10) užmu-šėjęs fabrikanto Landri-gan'o ir policisto Carroll'o padarė lietuviškas. Buvo jie maskoliai ir ne-katalikai. Vienas jų (Ispen) priėmė katalikų tikėjimą prieš mir-siant, kitas pirm sėsiant ant elektrikinės kedės keikė val-džią paskutiniaisiais žodžiais, tik ne lietuviškais.

Ar gi galimas daiktas, kad Shenandoah'o organas eks-proprijacija, sujungta su dviejų žmonių užmušimu, iš-keltų iki karvygiško darbo garbei, o eksproprijatorius — galvažudžius pastatytų ant vieno laipsnio su didvyriais?

Kas reikalauja

anstinį (krajavų) škaptierių Panos Sv. ir Sv. Traicės, gali-gai pas mus visada. Mės išdirba-me ir reikalaujantiems pasiūniam porą ant pašoros.
Mrs. A. Smalienne,
2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

PAGALVOKIME.

Lietuvių didžiūmą šitoje šalyje uždarbiauja fabrikuose. Mat, atvažiuoja žmo-gelis ir keta susidėjęs kiek skatiko grįžti tėvynėn. Te-čiaus pakatinimas grįžti tė-vynėn veikia iš galvos iš-garuoja, gi žmogelis vis teb-dirba fabrike. Nes nors fa-brike kartais ir labai sunku dirbti, ale savo atidirbęs ir „pėdę“ (algą) atsiėmęs tai Ale reikia prisžiūrėti ir i blogas pasekmes, paeinan-čias nuo dirbimo fabrikuose.

Visų-pirma atmintina, kad dirbti fabrikuose, kame yra sunkus oras, didelis baidėji-mas, drėgnumas arba nepa-kenčiamas karštis, yra la-bai nesveika. Nėr, tat, ko stebėties, jeigu tarp mūsų lietuvių ima atsirasti įvai-rios ligos, o ypač džiūva ar-ba sausligė. — Dirbant die-nų i dienas tą patį sunkų grąsų darbą, jau jei ir nei-gavus kitokių ligų, tai toji viena fabrikuose įgaunamo-jai neišgydoma liga per grei-tos senatvės, yra užtektina priežasčia, kad pagaltu-mime ir paieškotumime kito budo užsilaikymo.

Daugelis mūsų esame už-gimę ir užaugę kaime. Mūsų organizmas pritaikytas prie kaimo gyvenimo ir dėlto tai, mums patekus i miestus, taip greitai pasiduodame li-goms, nes mūsų organizmas, nebudamas pritaikytas prie sunkaus miesto oro, negali ilgai pasekmingai kovoti.

Tai-gi pasirodo, kad mu-sų vieta yra kaime. Taip, iš miestų mums išsiskraus-tina i kaimus! To reiklau-ja mūsų sveikata, mūsų se-natvė, mūsų ateitis.

Fabrike, kol dar pajėjin-gas, kol dirbti stengi, na, tai dar—dar, ale senatvei atė-jus tai ir daryk ką darąs, jei neturi susidėjęs turty! Ant ukės gi, kaip-kad žinome iš Lietuvos, ir seniems neblo-ga.

Bet labiausiai mės, lietu-viai, užtikrintume savo ateitį, šitoj šalyj, jei apsigyven-tume ant ukų. Ant ukų gy-vendami galime tikėtis, kad augdami tyrpame ore, turėsi-m sveiką organizmą ir to-kiu būdu mūsų veislei užti-krintumime gyvybę keletai amžių. Gyvendami ant kai-mo, nors blogi metai kar-tais gali ir varginti, vis-gi taip nėra ko bijoties kaip il-gų bedarbių, kada, neturė-damas ko valgyti, ėmęs nors stalą graužtumei.

Šioj gadynėj, kuomet pa-dykusi jaunuomenė bėga dėl smagumų i miestus, dau-gelis fermerių budami seny-vame amžiuje, negali atlai-kyti ukų. Tokiu būdu — paojus ukininkystei šitame krašte. Valdžia suteikia sa-vo globą fermeriams, kad tik juos priturėtų prie ukės, nes liudna būtų šalies atei-tis, jeigu liktų be ukininkų (fermerių).

Nustebisiu gal tave, skai-tytojai pranešdamas, kad jau net žydai ėmė bėgti iš miestų i kaimus. Iš New York'o, Chicago's, Boston'o žydai rimtais būriais ėmė kraustyti i mažus mies-čiukus ir kaimus. Skaitlįn-gai apsigyvendinę žydai-farmeriai New Hampshire ir Illinoise. Tikiai i tris mė-nesius šiauriniame Illinoise apgyvendinta 75 šeimynos. Taip-pat žydai ėmė apsigy-vendinti valstijose Minne-sota ir Iowa. Vikrus žydu-komitetas yra susitvėręs New York'e, ant Ellis Is-land'o, kame dar žydu šei-mynai esant ant laivo, jau

jai buna parupinama vieta. Pastarais keleriais metais rimtai ėmėsi apsigyvendinti ant ukų ir lietuviai. Massa-chusetts'o valstijoj jau yra susitvėręs gražus lietuvių fermerių burelis. Apie So. Deerfield, Mass., yra net ke-leta turtingų lietuvių uki-ninkų. Tenai derli žemė svog-unams (cibuliams) ir taba-kui. Ant laukų, galima pa-matyti didelius plotus užsė-tus tabaku ir svogūnais. Iš dalies taipogi užsiima ir pienininkavimu.

Taipos-gi apie Gilbertvi-lle, Mass., daug lietuvių dir-ba ant ukų. Čionai jie užlai-ko daug karvių, kurių pieną siunčia i Bostoną. Visas jų triušas — tai prižiūrėti kar-vės, pagaminti pašaras, iš-melžti karves ir nuvesti pie-nas ant gelžkelio stoties. Gy-vena labai gražiai.

Tai-gi pagalvokime rimtai apie persikėlimą i kaimą.

Tiesa, lietuvių šventa prie-dermė grįžti Lietuvon ir te-nai neužleisti žemės svetim-taučiams, ale jeigu svarbi priežastis sulaiko nuo grįži-mo tėvynėn, tai dirbk čionai ant ukės. Aigauk sau ukį ir — kaip kad Lietuvoj — tarp beržų ošimo nuramisi sie-lą... Pagalvokime!

Jonelis.

„Keleiviu“ (paaiškinimas — ne polemika).

(Suvėlytas).

No. 7 „Keleivio“ š. m., peržvalgoje, jo redaktorai man, kaipo naujokui Ameri-koje, davė pamokslą (pa-liepdami da-gi eiti net i va-karinę mokyklą pasimoky-ti), kad sulyg Suv. Valst. konstitucijos, nevalia boi-kuotuoti laikraščius. Čion mat ne Maskolija, čion bedievy-bės apaštalai po globa ista-ty...

Atsimenu, kaip vieną kar-tą, kuomet aš dar buvau vaikiščiū, bobutė Lietuvoje man pasakė: „V, klausyk, kaip gegutė kukuoja!... Girdžiū: „kiau, kiau, kiau!“ — tai apuokas savo juokus paleido. Sakiau bobutei: — „norėjai mane apgauti, — tai ne gegutė, tai apuokas!“ Nežinau, kodėl man toji at-mintis atėjo i galvą beska-i-tant „Keleivio“ apžvalgą. Bet gal ir ne be pamato. At-verčiau „Keleivio“ 4 puslapį to paties 7 N. ir „pasikalbė-jime Maiko su tėvu“ ska-i-tau žodžius: „Taigi tas pa-rodo, kiek kuniginių raštų skaitymas atneša žmonėms naudos etc.“ Misliu, — štai ir priežastis, — čion tikras apuoko balsas!... Bet kam toji bobutė prisiminė?! Ką-gi žinosi?... Ot, manau, kad ir „Keleivis“, kaip toji bo-butė, iš žmonių tyčiojasi. Peržvalgoj sako, kad Suv. Valst. konstitucija uždrau-džia boikotuoti laikraščius (taip „Keleivio“ redaktori-ai išmoko vakariniuose liaudies kursuose!), ir tą pripildo prie mano „atsipra-sant straipsnio“ — „Skaity-mo laisvė“. Tik nesupran-tu, kam-gi jie tą boikotavi-mą čion lipo? Boikotas — tai toks dalykas, kur yra ieškoma svetima skriauda (damage), o kur ginama sa-vo teisės, savo idealai — ten nėra boikoto skelbimas. Pagal gi konstitucijos laisvę priklauso ne vien bedieviš-kiems laikraščiams, kaip „Keleivis“ et consorte, bet ir katalikų bažnyčiai, ir katali-kiškai dvasiškijai, katali-kiškai laikraštijai ir visiems katalikams, kurie turi pilną liuositybę atsikratyti nuo sa-

vės užpuldinėtus, kad n-nominatim „Keleivį“. Kad ne tušti čion žodžiai, tą ga-liu iš lupų vieno Amerikos advokato pasakyti, jog šia-me atsitikime nėra peržen-gimo įstatų prieš boikotus; — yra tai savo tiesų gyni-mas. Ginant gi savo teises išvardinti priešus nieks ne-uždraudžia. „Keleivio“ pa-mokslą apie boikotus advo-katas pavadino dviejų cen-tų nevertu šiame atsitiki-me.

Keista tikrai logika! Be-dieviški laikraščiai nenori, kad juos tikru vardu išvar-dintų... ir biznio savo ieš-kodami neatbutinai nori lį-siti tarp katalikų. Biznį savo jus sau prisilaikyk, tik mu-sų nederkit, neužgaulokit, i tarp mūsų neliskite. Ži-nokite broliai, kad jūs mums tikrai blogai tarnaujate, kad mums stabdote apsišvie-timą, o vadindami kunigus „juodais apaštalais“ — tik labiaus save diskredituoja-te. Žinokite, kad jūsų balsas niekuomet nebus mums bal-su — gegutės!...

Kun. V. Dragunevičius.

AR TAIP PRIDERĖTŲ VEIKTI.

Vartant mūsų pirmieviš-ky laikraščių lapus, pirmiau-siai puola i akis asmeniškai užsiuolimai ant nepatinka-mų sau asmenų, labiausiai ant kunigų, toliau religijos ir net ant paties Dievo. Taip atsikartoja savaitė iš savai-tės, mėnuo iš mėnesio, metai iš metų. Vis viena ir ta-pat! Išmėsk, viršmėnėtą medžia-gą, ir laikraštįje pasiliks tuščia popiera su keleta moksliškių straipsnelių! Na-gi, kad taip paklausti tokių „veikėjų“, ar ištikrųjų, pa-naikinus Dievą, tikėjimą ir kunigus, nors kiek būtų ge-riau? Ar darbininkai nebe-kęstų skurdo ir bėdų? Ar pa-sibaigtų bedarbės ir išnau-dojamai? — Man regisi, kad darbininkų gyvenimas nei-kiek nepasidarytų lengves-nis. Ar-gi ištisų bažnyčia jau taip labai mus skriaun-džia? Jei nevaikščiotu-mime i bažnyčią, mums atsiliktų 10—15 centų, o kur juos pa-dėtumime? — Gi smuklėje! Pagalios ir dabar niekas ne-verčia eiti bažnyčion, jei kas nenori arba pinigų neturi.

Ar-gi negeriau būtų, jei laikraščių skiltyse pamaty-tume, o prakalbėse išgirstu-mime paraginimus prie nau-dingų darbų: mesti girtybę, lavinti savo kuno spēkas, gy-venti švariai, higieniška, tverti blaivininkų draugi-jas, stoti šios šalies pilie-čiais, suprasti šio krašto po-litiką ir t. t. ir t. t.? O dabar verčia mus klausyties vie-nos ir tos pačios nuobodžios pasakos apie Dievą ir kuni-gus...

O tokio pragaistingo pir-meivių darbo kokie vaisiai? Štai faktas. Vieną sykį pir-meivis kalbėtojas aiškino, buk nėra Dievo, nėra dan-gaus, nereikia poterių, gali-ma daryti viską, ką žmogus nori... Išgirdęs tatau jau-nas vaikas, neseniai iš Lie-tuvos atvažiavęs, suprato, kad tai tiesa, kad butinai reikia naikinti viską, kas yra tikybinio, kad reikia priešintis visiems pamoki-nimams. Ir kas? — Pradė-jo girtuokliuoti, vorto gyvu-liu ir galop rado mirtį girtas ant geležinkelio. Kaip rei-kiško palaidoti, tai niekas ne-norėjo nei matyti gyvulio, taip kad prisiėjo miestui jį palaidoti.

O juk jis buvo katalikas! Motina Lietuvoje, išgirdus apie tokį savo sunaus likimą, gavo širdies ligą ir umu laiku numirė. Štai ir bedievybės vaisiai!

Meskin šalin kivirčius! Stokime visi išvien kovon prieš tamsybę ir girtybę!

Sus. Liet. R.-K. A. Reikalai.

SEIMUI BESIARTI- NANT.

Turėjom laiko nemažai ap svarstymui visokių sumany-
mų Susivienijimo labui. Me-
tai jau baigiasi. Niekas ne-
pajudinta, negvildenta. Da-
bar tikėtai jau girdisi balsai,
kodėl tylime, kodėl nevei-
kiame? Tuščias tai šauks-
mas. Ką atsielsime tokiu iš-
sivienijimu: kodėl nieko ne-
darome? kodėl tylime ir t.
t.? Verčiau žėdnasatsiliep-
damos viešai būtų sakę:
kodėl nieko redarom, kodėl
aš snaudžiu ir t. p.?

*Bet jeigu jau taip atsidė-
jė ir žvilgtelėtumėme į tuos
baigiančiuosius metus, pa-
matytume, kad šis-tas ir
nuveikta: čion ir ten nauja
kuopa sutverta, ačiu vieno
kito darbštumui naujų Su-
sivienijimui narių prikal-
binta ir, kaip kur, dideliame
net skaitlinyje, iš dvasiškos
pusės įvesta tinkamesnis są-
narių prižiūrėjimas, steng-
tasi tarp kuopų ir kuopose
užlaikyti sutikimas, nebuvo
viešųjų ergelių, kaip tai ga-
lima buvo tēmyti kur-kitur
ir t. t.

Dabar jau tik laikas at-
kreipti kuopų atidą, kad me-
tinis seimas nebūtoli, kad
metas viešai išreikšti pavie-
nių ar kuopų nuomonės per
organą. Tokiu būdu gali dau-
guma naudingų dalykų
išieiti aikštėn ir paties
seimo darbavimos paleng-
vinti ir laikas jo sutrumpin-
ti. Be to, po seimui sumažės
skaitlius rugojimų, kaip tai
kitais metais: kuopų, girdi,
inėšimai lieka nesvarstyti,
ar neskaityti, ar net ir visai
nerodomi. Daleistina lygiai,
kad nekuriu klausimai, pa-
duoti seimui ir taip trumpą
laiką sunkus galutinai nus-
presti, pavedami komisi-
joms ir, kaip faktai rodo,....
nūmirsimui.

Palengvinimui Seimo, ne
pro šalį bus priminus, iš-
anksto surengti seimo pro-
gramas. Tuo dalyku pasiru-
pįs centro valdyba ir viešai
pagarsis.

Tai-gi visos kuopos priva-
lo porą tų paskutinių susi-
rinkimų nepraleisti tučties
pasikalbėjimams, arba vien
tik duoklės rinkimui, bet
visos organizacijos labui ap-
svarstymams. Nepasigailė-
kite, reikalui esant, pašvęsti
kiek laiko extra susirinki-
mams in corpore, t. y. nei
vienam sąnariui nestokuo-
jant..

Dėl savytarpinės gerovės
ir savojo apšvietimo visi iš-
vien!

Kun. M. A. Pankauskas,
Dvas. Vad. ir K. G.

Naujai prisirašę prie Susiv.
L. R. K. A. I bert. 1911 m.

91 kp. Waterbury, Conn.:
Jonas Pleinis, Dominykas
Jonikas, Pranas Depšys, An-
Aleksaitis, Albinas
Juožas Aš-

nas, Jonas Gisas, Juozas
Naudzius, Antanas Kazna-
žickas, Jonas Andriuskevi-
če, Simanas Kriukauskas,
Justinas Šnieckus, Kazys
Stiklius, Jonas Kontautas,
Pranas Palkus, Jonas Oran-
tas, Vincas Miliuokas, Juo-
zas Steponavičius, Jonas Šiu-
ronas, Mikas Šiuronas, Jo-
nas Liutkevičius, Jurgis Dam-
brauskas, Antanas Balkevi-
če, Osvaldas Šimanas, Juo-
nas Aleksa.

94 kp. Westville, Ill.: Pe-
tras Jonašas, Pranas Var-
gonas.

96 kp. Gilberton, Pa.: Jo-
nas Dubauckas, Marcell Du-
bauskienė, Ursė Bradonienė.

97 kp. Lawrence, Mass.:
Viktė Miliuokienė, Petronė
Prancunaitė, Antanina
Tataronaitė, Emilija Grim-
kevičiūtė.

98 kp. Worcester, Mass.:
Ona Dailidienė.

99 kp. Chicago, Ill.: Bar-
bora Šlogerienė, Ona Vālan-
čiūnienė, Veronika Narakai-
tė, Barbora Petrošaitė, Pau-
lina Pabedinskaitė, Rožė
Povilauskienė, Kazys Kaz-
lauskas, Alfonsas Šlogeris.

100 kp. Chicago, Ill.: Pe-
tras Radzevičius, Jonas Za-
kris.

103 kp. Rochester, N. Y.:
Aleksandrina Saundriūtė,
Stasė Saundriūtė, Valerija
Kulbienė, Liudvika Butri-
maitė, Mikas Pabrinkis,
Martinas Smiltingis, Vik-
tė Macejuniūtė.

107 kp. Waterbury, Ct.:
Leonas Samuolis, Petronė
Streleškiūtė, Salomėja Stri-
kulienė, Marė Statkevičiū-
nė, Kazys Katilius, Veroni-
ka Stankevičienė, Teofilė
Katilienė.

108 kp. Maspeth, N. Y.:
Juožas Stamonis, Apolionija
Veževičienė.

109 kp. New Britain, Ct.:
Marė Sugždienė, Povilas
Danulevičius, Pranas Matu-
levičius, Elzbieta Benevi-
čiūtė, Antanas Andriuskevi-
čia, Ona Kemzuričienė, Jonas
Jackis, Antanas Vekrikas,
Katrina Petruškevičiūtė,
Jadviga Stankevičienė, An-
tanis Griškevičius, Ona Ta-
mošiūnienė, Marė Badžiū-
niūtė, Jieva Tumelienė, Jo-
nas Blandis, Ona Kalesins-
kiūtė.

110 kp. Athol, Mass.: Ado-
mas Kaziutis, Pranas Stan-
kevičia, Juzė Monstavičiū-
nė, Klemensas Monstavi-
čia, Jonas Levonavičia.

111 kp. Rumford, Me.:
Barbora Kazirokaitė, Ursė
Venckaitė.

112 kp. Morgan, Pa.: Ka-
zys Karoševičia.

114 kp. Rhone, Pa.: Jieva
Kamarauskienė, Ona Miko-
laitienė, Kazys Mikolaitis,
Juožas Gardžiulis, Bronis
Pocius.

115 kp. Brooklyn, N. Y.:
Antanas Balčiūnas, Petras
Šmotas, Nikodemus Vosi-
lius, Jurgis Jonaitis, Marti-
nas Akštinis, Kazys Liubi-
nas, Gabrys Čaplikas, Juo-
zas Vilutis, Morta Kutulie-
nė, Bronė Kalendraitė, Ona
Balsaitė, Stasys Duginas,
Barbora Duginienė, Ant.
Plaušinaitė, Petronė Pe-
trauskaitė, Juozas Anama-
vičius, Juozas Smalenskas,
Morta Raudonaičiūtė, Domi-
celė Mažonaitė, Ona Damai-
kiūtė, Marė Alauniūtė, Pe-
tronė Ruškaitė, Ursulė Au-
gustauckiūtė, Juozas Za-
borskis, Stasė Jesmontaitė,
Pranas Juškevičius, Zigmas
Gudukas, Barbora Ruškai-
tė, Kazys Babickas, Veroni-
ka Vilkevičienė, Antanina
Radzevičiūtė.

116 kp. New Haven, Ct.:
Jonas Bartkus, Juozas Šu-
kis, Selvestras Savickas, Jo-
nas Augustanavičius, Pijus
Augustanavičius, Jonas
Paukštis, Kazys Didvalis,
Juožas Burakevičius, Ignas
Juknelevičius, Juozas Maka-
revičius, Marė Valaitienė,
Marė Makarevičienė, Kazys
Makarevičius, Marė Šukie-
nė, Petronė Šimelienė, Ag-
nieška Kižintė, Juzė Jasins-
kiūtė, Jonas Makarevičius,
Ona Balsienė, Juozas Sai-
kus, Juozas Šukis.

117 kp. Middleport, Pa.:
Vincas Razvickas.

118 kp. Girardville, Pa.:
Agota Žievis, Jonas Daugir-
da, Jonas Petratis, Petronė
Sutkaitienė, Juozas Slavins-
kas, Alzė Laukaitienė.

119 kp. Manchester, N. Y.:
Zigmas Kondrotas, Jonas
Dyčius, Andrius Žukauskas,
Jonas Gillis, Jurgis Masevi-
čius, Antanas Steckis.

23 kp. Hastings, Pa.: A-
domas Sakalauskas.

57 kp. Exeter Boro., Pa.:
Martinas Tamulius.

62 kp. Sheboygan, Wis.:
Juožas Austrevičius, Kazys
Lukšys, Kazys Daunora, Ka-
zys Krutulis, Pranas Dau-
girda.

71 kp. Waterbury, Conn.:
Povilas Maksimavičius, Juo-
zas Gelgota, Antanas Sugin-
tavičius, Zdzidorių Juškis, Pi-
jus Meškiunas, Jonas Lie-
sunaitis, Kazys Sinkevičius,
Kazys Burzgis.

74 kp. Shaft, Pa.: Marė
Mikelionienė.

101 kp. Chicago, Ill.: Bar-
bora Greičiūtė.

I III skyrių įsirašė:

38 kp. kun. S. J. Čepana-
nis iš I ir III sk.

62 kp. kun. Antanas Ba-
linskas.

90 kp. Bernardas Lutke-
vičius, Juozas Rapkevičius.

94 kp. Ignas Pocius.

99 kp. Ona Nausėdaitė,
Kun. N. J. Lukošius iš I ir
III sk.

Vaikų skyriaus.

1 kp. Vincas Kučinskas.

8 kp. Ona Šalčiūtė, Maree
lė Karužiūtė.

36 kp. Mikalojus Keme-
žys, Vincas Aimonas.

51 kp. Marė Ivanauckiū-
tė.

17 kp. Jonas M. Deltuva.

24 kp. Ona Zinkevičiūtė,
Dominykas Ramanauskas.

28 kp. Vytautas Motiejū-
nas, Jonas Motiejūnas, Pra-
nas Motiejūnas, Petras Mo-
tiejūnas, Anelė Kazlauckiū-
tė, Ona Kazlauckiūtė, Marė
Černiauckiūtė, Jonas Vaba-
liukas, Veronika Daugeliū-
tė, Vaclovas Maliutkevičius,
Pranė Jankeliuniūtė, Veroni-
ka Zdanavičiūtė, Jonas
Grinevičiukas.

42 kp. Matilda Kartavi-
čiūtė, Ona Sabliekiūtė, Ka-
zys Sabliekas.

58 kp. Anastazija Viflent,
Edvardas Radavskas.

61 kp. Ona Apolskiūtė,
Katarina Apolskiūtė, Alfon-
sas Laibinis, Anelė Laibiniū-
tė, Vincas Venclovaitis, Ma-
rė Venclovaičiūtė.

70 kp. Kazys Viskačka.

75 kp. Alena Sakalauckiū-
tė, Alena Prusaičiūtė, Ago-
ta Prusaičiūtė, Rožė Pili-
čauskiūtė, Magdė Prusai-
čiūtė, Petronė Piličauskiū-
tė.

77 kp. Alzė Antanaičiūtė,
Alena Daukšintė, Ona Kat-
kevičiūtė, Ona Višniauskiū-
tė, Zabelė Jasevičiūtė.

86 kp. Antanas Švedas.

115 kp. Petras Rapdonai-
tis.

K. J. Krušinskas,
S. L. R. K. A. sekr.

Susirinkimai.

30 kp. S. L. R. K. A. Seran-
ton, Pa., bus laikytas 9 d.
balandžio ant St. Mary's
Hall, 3 val. popietų.

J. Švarca, sekr.

6 kp. S. L. R. K. A. Chi-
cago, Ill., laikys susirinki-
mą 2 d. balandžio, 2 val. po-
pietų šv. Kryžiaus parapi-
jos bažnytinėje svetainėje. Vi-
si kuopos nariai privalo susi-
rinkti užsimokėti pertainę
mokestį ir atsivesti
nors po vieną naują prisira-
šyti. Bus dalinamos dvasiš-
kojo vadovo prisiųstos kvie-
telės, katros paskui liudys
velykinės išpažinties atliki-
mą. Kviečia

Kuopos viršininkai.

105 kuopa Braddock, Pa.,
laikys bėrtaininį susirinki-
mą 2 d. balandžio ant lietu-
viškos salės, No. 818 Wa-
shington gatvė, tarp 8-tos ir
9-tos val. vakare. Meldžiam
visus pributi, kurie esate pil-
ni sąnariai užsimokėti bėrtai-
nainę, kad nebutumėt su-
spenduoti ir meldžiu, kad
kožnas sąnaris atsivestumėt
po porą draugų, kurie nori
įsirašyti į S. L. R. K. A.

Užkviečia komitetas.

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

Jonas Riktoraitis, prez.
67 James St.,
Waterbury, Conn.

Kaz. Vaškevičius, vice-prez.
186 Jefferson St.,
Newark, N. J.

Kaz. J. Krušinskas, sekr.
457—17th st.,
Brooklyn, N. Y.

Ant. Danisevičius, kas.
630 W. Centre st.,
Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

Juoz. Vasiliauskas,
112 N. Greene st.,
Baltimore, Md.

Kun. M. Pankauskas,
Forest City, Pa.

Kun. V. Vizgirda, knygins.
190 S. Meade st.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kun. M. Pankauskas,
dvasiškas vadovas,
Forest City, Pa.

Kun. M. A. Pankauskas,
Dvas. Vadovas.

NERVIŠKUMAS.

Mediškas žurnalas, paskir-
tas gydymui suirusios nervų
sistemos, sako, kad apie
septyniolika penki tūk-
stančiai žmonių kasmetai
miršta Suv. Valstijoje nuo
nervų ligų. Tuomi tarpu mes
atrundamė visai mažai žmo-
nių, kurie suirina nervų
pripažįsta už ligą. Taipogi
gydant tą ligą tankiai vieto-
je palengvinančio vaisto duo-
dami apsukinanti. Šiuomi
mes atkreipiame atydą ant
Trinerio Amerikoniško Eli-
xiro iš Bitter Vyno, kuris
yra tai geriausias vaistas.
Sureguliuoja jis vidurius,
sustiprina kraują, o sykiu ir
visą organizmą. Veik kaip
tik patėmsi, savo vidurių
nesveikumą ir nerviškumą,
pradėk vartoti Trinerio
Amerikonišką Elixirą iš Bi-
tter Vyno, ant kurio galima
pasitikėti. Aptiekose. Jon
Triner, 1333—1339 So. Ash-
land ave., Chicago, Ill.

J. Reitelaitis. Ar turi žmogus laisvą valią?

(Atsakymas Marijampolės
mokinui).

Užgynus valios laisvės buvi-
mą, nelieta jokio skirtumo
tarp gero ir blogo, tarp dory-
bės ir prasižengimo, tarp
teisingumo ir neteisingumo.
Ir ištikrųjų, dėlko gali buti
neteisinga pavogti ką, o tei-
singa atiduoti skolą, jeigu
aš tai padariau ne iš savo
noro, bet priverstas. "Niekas
— anot dr. Wais'o", — ne-
pavadij akmenio puolimą,
žolės augimą, ar kokį-nors
gyvulio veikimą geru arba
blogu", dėlto, kad jie pri-
versti veikia. Jeigu vienas
žmogus negalėtų nevogti, o
kitas negalėtų daryti žmo-
nijai ką gera, tai už ką pir-
majai bausi, o antrąjį gerbi-
ti, apdovanoti? juk tai nei
katras judviejų nėra nei už
sitarnavusiu, nei prasi-
klusiu, bet tik dariusiu taip,
kaip turėjusiu daryti. Jeigu
žmogus turėtų ne kitaip, o
tik taip, kaip jam yra
Dievo ar aklo likimo skirta,
veikti, tai, anot šv. Tamo
Akviniečio, "nereikalingi
yra patarimai, paliepiniai,
perserģėjimai, priminimai,
subariniai, uždraudimai, do-
vanos ir haumės"!), nes
jos nei kiek nepadės.

Dar ir daugiau yra pri-
parodymų, kuriais tikrieji fi-
lozofai gina valios laisvę, bet
čionais užteks šitų trijų, nes
to, kas juose pasakyta, ro-
dos, gana gali buti, kad isiti-
kinus, jog žmogus turi lais-
vą valią.

Bet čionai gal kas pasa-
kyti: priparodymai paduotą
geri ir įtikinanti, bet idomu
būtų žinoti ir priešininkų
mokinimą, gal ir jie svar-
biais argumentais paremia
savo teorijas; tai-gi baigda-
mi šią apie valios laisvę kal-
bą, paminėsime nors trum-
pai ir priešininkų moki-
mus.

Manikėjai ir Dualistai iš-
pažįsta du dievu, iš kurių
vienas yra viso, kas bloga
pradžią, antras, — viso, kas
gera. Žmoguje-gi esą dvi va-
lios: viena nuo gerojo dievai-
čio paeinanti, o kita nuo blo-
gojo. Tai-gi žmogui ką gera
darant, veikiantį geroji va-
lia, o bloga darant, blogoji.
Tarp blogo ir gero esanti ne
pasiliaujanti kova2). Bet ši-
ta teorija yra klaidinga, nes
arba iš tvdviejų dievų vie-
nas katras yra stipresnis, ar
bar abu lygiu. Jeigu gerasis
dievas stipresnis būtų, tai
viskas pasaulyje būtų kuo-
geriausia, jeigu blogasis, tai
— kuoblogiausiai, jeigu-gi
lygūs, tai nebūtų nei gera,
nei bloga3), bet iš patyrimo
žinome, kad ne taip pasa-
ulyje esama.

Panteistai mokina, kad vi-
sas pasaulis, tai yra vienas
Dievas, o visi daiktai, iš ku-
rių susideda pasaulis, tai-gi
ir žmogus yra to Dievo da-
limis, lyginai kaip rankos
arba kojos yra žmogaus da-
limis. Bet jeigu visas pasa-
ulis būtų tik vienas, taip sa-
kant, asmuo, tai visi žmo-
nės, gyvuliai, žvaigždės ir ki-
ti daiktai, kaip to asmens
dalis, turėtų turėti tik vieną

*) Psychologija III, 28.

1) Summ. Theol. p. I, 283,

a 1.

2) Hegner. Hyst. Kos. t.
II. p. 3. Bulinski Hyst. Kos.
t. I p. 276.

3) Farges et Barb. II 202.

dūšią, vieną protą ir vieną
valią. Tada atskiro žmogaus
valia būtų bairsai apribota,
nes turėtų norėti tik tai to,
ko visuotina valia nori, lygi-
nai kaip žmogaus ranka ar
koja turi veikti tik tai, ką
valia liepia. Bet šita teorija
yra taip pat klaidinga, nes
1) iš prityrimo žinome, kad
ko vienas žmogus nori, kitas
suvis nenori ir kiekviens sa-
vaip gali daryti; 2) žinome,
kad dalis žmonijos daro prie-
šingai kitai daliai, o tuomi
viena kitai kenkia ir viena
kitą naikina; bet negalima
sutikti, kad to paties as-
mens (dievo) nariai priešin-
tųsi jo valiai ir kad vieni
dievo nariai naikintų kitus
jo narius, arba kitaip sa-
kant, kad dievas patsai sa-
ve naikintų.

Kad žvaigždės neturi jo-
kios įtekms į žmogaus va-
lią musų laikais, išskyrus so-
diečius, prisiskaičiusius sap-
nininkų ir Briuso bei Bendi-
ko kalendorių, rodos joks
inteligentas neabejoja.

Fatalistai sako, kad esan-
ti kažinkokia akla jėga, va-
dinama likimu (fatum; už
tat fatalistai), nuo kurios
netik žmonės, bet ir patsai
Dievas nėsas laisvas. Bet iš-
tikrųjų, likimas tai yra nie-
kas ir dėlto negali būti prie-
šasčia veiksmų4). Likimą iš-
svaajo senovės graikų filo-
zofai — stabmeldžiai. Jie be-
galvodami priėjo prie to,
kad suprato, jog Olimpo die-
vai tai nėra pirmučiausia-
mis jėgomis, savarankiais
viešpačiais, bet yra kokia-
nors dar augštesnė jėga, val-
danti ir žmogų ir Olimpo die-
vus. Tą jėgą jie praminė uoi-
pa (lotyniškai fatum), tai
yra, likimas. Kai kurie-gi
musų laikų filozofai, nepri-
pažindami Tikrojo Dievo,
bet drauge nedrįsdami sti-
ginti, kad pati medžiaga yra
vieninteliu veikimo šaltiniu,
taip-pat griebėsi graikų fi-
lozofų uoi-pa'os.

Fatalistai—teologai (pro-
testantai, ypač kalvinai) su-
maišo Dievo žinojimą su pa-
skyrimu. Kas kita yra "Die-
vas paskyrė" ir visai kas ki-
ta "Dievas žino", kad aš
pražysiu. Dievas yra amžinas,
jeigu nebūtų amžinas, tai ir
Dievu nebūtų, nes tu-
rėtų pradžią ir negalėtų bu-
ti Pirmą Priešasčia. Žodis
"amžinas", tai nereikiška,
kad būtų matuojamas mili-
jonais milijonų metų, bet
reikiška, kad apie Jį negali-
ma pasakyti "buvo", "bus"
ale "yra"; anot šv. Augus-
tino: "kada visados yra "da-
bar", tai jau neyra laikas,
bet amžinastis"5). Ta "yra"
arba "dabar" fiziškai imant
rodos ir buti (existuoti) ne-
gali, nes neapsakomai yra
trumpa: sekunda, sakysim,
yra trumputėlė, o vienok ga-
lima pasakyti "prasidėjo se-
kunda", "pasibaigė sekun-
da", o apie "dabar" to pa-
sakyti negalima. Tai-gi, ro-
dos, kad toji "dabar" arba
"amžinastis" nei neegzi-
stuoja. Bet čionais reikia at-
siminti, kad Dievas, tik su-
tverdamas pasaulį, sutvėrė
laiką. Kai nebuvo pasaulio,
tada nereikėjo sakyti "bu-
vo", "bus", bet visados bu-
vo "yra". Tai-gi ir sutvėrus
pasaulį pas Dievą laikas ne-
persimainė. Jisai kaip buvo
buvo pas Jį tik tai dabartinis
laikas, taip ir pasiliko. Tik-
tai sutvertajame pasaulyje
ivyko laiko supratimas.

4) Farg. et Barb. ont. 178,

B.

5) Farg. Ont. n 64.

AUKOS ŠV. KAZIMIERO VIENUOLYNUI

Chicagoje.

Iš New Philadelphia, Pa.
Kun. V. Dargis \$100.00.
Radzevičiūtė Agota 11,00
Po \$1.00.

Gredeckas Jonas, Jurčiko
nis Petras, Bartašius Jonas,
Bartkus Antanas, Andriu-
kaitis Mik., Beresnevčius
Juožas, Bendorius Mik., Mi-
levyčienė, Petrukevčius
Tam., Šitkauckienė Vikto-
rija, Narjauckas Pijus, Jo-
kubėnas Jokubas. Čižiauc-
kas Andrius, Milašis Anta-
nas, Laukaitis Adomas, Jan-
kauskas Kaz., Ankštakalnis
Andrius.

Po 50c.:

Gylytė Katrė, Vaitunai-
tienė Ona, Sakalavičia An-
tanis, Jučius Jonas, Saka-
lauckas Juozas, Savickas
Juožas, Bubelienė Ona, Ra-
bačenkienė, Šitkauckienė
Ona, Ivoškienė Monika, Va-
siliauckas Vincas, Pauza
Kazys, Miliuokas Jokubas,
Boho Jan, Matulevičius
Mot. Liamberta Jonas, Liam-
berta Juozas, Šitkauckas Pe-
tras, Mitulis Teofilus, Za-
bris Baltrus, Levonavičius
Alfonsas, Žitkevčius Juo-
zas, Aukštakalnis Agota,
Šulcienė Antanina, Matla-
kienė M., Vasiliauckas Ka-
zys, Kopeczynski Jozef, Za-
jenkauskas Vincas, Kalan-
tienė Jieva, Bendoravičiūtė
Jieva, Abramavičienė Ele-
na, Vasiliauckienė, Supra-
navyčius Matjokius, Tauras
Jurgis, Samoškienė, Strun-
gys, Brazauckas Stasys, Kil-
tinavyčius Ignas, Butavi-
čius Pranas, Velyvis Anta-
nas, Šiaudys Adomas, Mazi-
levyčius Juozas, Gražulis
Juožas, Milinevičius Anta-
nas, Rasulevičius Juozas,
Molevičia Ign., Kliučinskas
Vlad., Rasulevičius Augus-
tas, Jurčikonis Baltrus, Bal-
tramonis Vincas, Petratis
Juožas, Lukšys Stanislovas,
Kairukštis Ant., Moliusis
Jonas, Sužiedilis Silvestras,
Račlynavaitis Antanas, Žitku-
vienė Rožė. Smulkesnių au-
kų \$69.84. Viso labo \$225.34.

Iš Sheboygan, Wis.

Kun. A. Balinskas \$26.08.

Po \$1.00.

Ryčevičius Juozas, Jočys
Jonas, Zokaitis Juozas, Un-
draitis Sab., Abračinskas
Juožas, Strakauckas Pra-
nas, Jakimavičius Marti-
nas, Galginaitis Juoz

CHARLES DICKENS.

OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

denius supratimo neturintis, daktarėlis ir per vasarą ligonius gydo. Bet kad ligoniniai, natydamai gydytojo ne praktiškumą, prie jo nelabai skubinasi, todėl jis ir uždarbį turi nedidžiausią ir, tą sezoną praleidęs, jau sprunda iš Birštono, nebe ketindamas sugrįžti. Kitą metą jau atvažiuoja kitas gydytojas, su kuriuo, joguei anam yra lygus, atsikartoja tie patys prietikiai, ir taip nuolatai nėra gero. Klaučiau, kame yra betvarkės priežastis, o man atsakyta, kad dabartinė Birštono savininkė, norėdama jį paroduoti, nenori dėti pinigų ant pagerinimų. Ji, sako, šimet, norint čionai taip viskas apieista, turėjo grynai uždarbį dešimt tūkstančių rublių, tai ji visiškai užganėdinta ir daugiau nenori rūpintis. Joguei jau yra senyva, nori viską paroduoti ir reikalauja už viską 275.000 rublių, bet sako, už 250.000 galima būtų paimti. "Taigi, kunigėli, atsiliepi ir mane kun. Karvelis, kada ant Vytauto kalno besėdėdami, apie tai šnekučiavomės, jūs tenai, Amerikiečiai, turite lietuvių piniguočius, prikalbinkite ką, kad pirktų šitą vietą. Įrengs ją gražiai, o tada šalin prieš ją Karlsbadai, Marienbadai ir visi kiti Badai. Užmirš anuos, o važiuos čionai. Bus jiems ir visai Lietuvai nauda ir garbė". Negalėjau kun. Karveliui nepripažinti teisybės, to dėl atsiliepiu: "Taip, būtų nauda ir garbė, tačiau kur tuos žmones surasti. Teisybė, vienas pinigų tiek neturėdamas, galėtų bendrovę padaryti, net žinau vieną, kuris pats vienas da tiek ištesėtų, kalbu čionai apie kun. Abromaitį, bet, kunigėli, sunku juos prikalbinti, tačiau teisingai pripažįsiu, kad jeigu Birštonas būtų Amerikiečių rankose, trumpame laike taptų garsus visame pasaulyje." Pagailėstave, kad nėra pinigų ir Birštonas, Lietuvos žiedas, gali patekti į mūsų priešų rankas, lipome nuo kalno, o aš pridėjau, namo parke lievės, su Amerikiečiais apie tą dalyką pakalbėti. (Ką tadą pridėjau, tai ir išpildžiau ir jau turiu vieną, kuris pasirengęs yra inešti apie \$40,000, jeigu atsirastų kas daugiau norinčių prisidėti).

Nuo kalno nulipė da paivaikščiujome po parką, pasigėrėdami gražiais jo upeliais ir kalnais, apžiūrėjome šaltinius ir maudynes, o pas kvi nukeliavome į kleboniją, nes po kalnus bewaikščiiodami, jau pusėtinai buvome ir pailę. Čionai valandėlę pasilsėję, nuėjome pasižiūrėti bažnyčion. Net smagu buvo žiūrėti, kaip gražiai viskas yra papuošta ir tai ne kokio svetimtaučio rankų darbu, bet žinomo visoje Lietuvoje lietuvių drožėjo, Karaliaus iš Šakių, Nau miesčio apskrčio, Suvalkų rėdybos.

Toliaus bus.

Aš, Marijonai Jasiunienė, paieškau savo tikrų brolių: Juozapo ir Petro Pajaujų, seserų Stefkos Bagurkienės ir Viktorijos Naviackienės. Ši pastaroji gyvena 6 metai atgal Wilkes-Barre, Pa. Paėina iš Suvalkų gub., Kalvarijos paviato. Turu svarbų reikalą malonėkit atsisaukti ant šio adreso: Mrs. Jasiunienė, 255 Wallace St., New Haven, Conn.

— O, tu mažas skurduly! — suriko Karolina, pakrėmus Oliverį iš visos įiegos, kuri beveik galėjo būti lygi spēkai pusėtinai išsidirbusio vyro. — O, tu mažas, nedėkingas, biauurs žmogžudy!

Ir su kiekvienu balsakirčiu davė Oliveriui smogį iš visų savo pajiegių ir sujungė tą su garsiu riksmu dėl draugijos labo. Karolinos kumščia suvis nebuvo lengva; bet idant kartais nebutų gana pasekminga numalšimui Oliverio inirsmo, p. Sowerberrienė atėjo pagelbon ir prilaidama Oliverį viena ranka, kita draskė jo veidą. Taip laimingai atsimainius aplinkybėmis, Nojus pakilo nuo grindų ir kumščia Oliverį iš užpakalio.

Tai buvo per daug smarkus darbas, kad galėtų ilgai tesėti. Kada visi trys buvo pailę ir negalėjo ilgiau mušti nei draskyti, jie nuvilko rėkiantį ir nepasiduodantį Oliverį į šaltą kelnorę ir ten jį užrakino. Tą atlikus, p. Sowerberrienė sukiubo ant kedės ir apsiplė ašaromis.

— Dievulėliau, jį alpa! — suriko Karolina. — Stiklą vandens, mielas Nojau. Skubink!

— O, Karolina — dejavo p. Sowerberrienė, vos galėdama šnekėti nuo stokos kvapo ir nuo daugumo šalto vandens, kuriuo Nojus apipylė jos galvą ir pečius. — O, Karolina! Kokia Dievo malonė, kad jis nenužudė mus lovoje!

— Išteisybės tai Dievo malonė, dėdiene, — skambėjo atsakymas. — Tikiuosi, kad tas pamokis poną neimti tarnyston tų baisų sutvėrimų, kurie užgema, kad buti žmogžudžiais ir vagimis nuo pat lopšio. Nabagėlis Nojus! Jis jau beveik buvo užmuštas, kada aš atbėgau.

— Nabagutis! — tarė p. Sowerberrienė, žiurėdama gailėstingai ant vaikėzo.

Nojus, kurio viršutinis brusloto knipkis galėjo būti augščiau Oliverio galvos, trynė delnais savo akis ir išspaudė kelias gaudžias ašaras ir gaikščiojimus laike to išreikšto jam gailėstingumo.

— Ką čia padarius! — sušuko Sowerberrienė. — Gaspadoriaus nėra namie. Neturime prie savęs jokio vyro: jis išvers tas duris į dešimts minučių.

Smarkus Oliverio beldimas į silpną balkį, darė tokią atsitikimą labai galimu.

— Dievulėliau! Dievulėliau! aš pati nežinau, dėdiene! — atsakė Karolina.

— Bene pasisauktume policijantus.

— Arba kareivius, — priminė Nojus.

— Ne, ne! — tarė Sowerberrienė, atsiminus apie senąjį Oliverio prietelių. — Nojau, bėgk pas p. Bumbly, ir pasakyk jam, kad čia ateitų tuojau, nelaukdamas nei minutes. Tiek to su tavo kepure, pasiskubink! Prispauks šitą peilį prie savo akies, ir bėgdamas gali laikyti. Tas neduos akiai ištinti.

Nojus negaisavo, kad duoti koki nors atsakymą, tik šoko bėgti kuogreičiausia. Žmonės pakeliui labai stebėjosi, matydami, kaip vaikėžas strimagalviu dumė gatve, laikydamas prispaustą prie akies peilį.

VII.

Oliveris dar vis nesuvaldomas.

Nojus Klaipolius bėgo gatve kiek įkabindamas ir nei syk nesustojo atsikvėpti, kol nepasiekė prieglaudų vartų. Čia valandėlę pasilsėjęs, kad prislėngti prie baisiausių ašarų, ir dejavimą, jis garsiai pabarškino į duris; ir atidariusiam senam elgėtai parodė tokį nusiminusį veidą, kad net tasai, nors jau pripratęs prie labiausiai nuliudusių veidų net liksmiausiose valandose, — šoko atgal su išgąsčia.

— Kas tau yra, vaike? — paklausė senas elgėta.

— P. Bumbly! P. Bumbly! — verkė Nojus su taip gerai nuduotu persigandimu — virkė garsiu, perimančiu balsu, kad jis netik pasiekė ausis paties netoli esančio Bumblio, bet taip nugašdino tą poną, jog jis išbėgo laukan be skrybėlės, — kas yra labai stebėtinai atsitikimas; nes jis parodo, kad net pedelis, užkluptas kokio netikėto galingo jausmo, ant valandėlės gali nustoti nuovokos ir užmiršti apie asmenišką savo didybę.

— O, p. Bumbly! — rėkė Nojus: — Oliveris, tamsta, Oliveris —

— Ką? — pertraukė p. Bumblys su netikėtu džiaugsmu plieninėse savo akyse. — Da nepabėgo; jis da nepabėgo, Nojau, ar ne taip?

— Ne, pone, ne! Jis nepabėgo, bet pasiuto, — atsakė Nojus. — Jis norėjo užmušti mane; paskui norėjo užmušti Karoliną, paskui gaspadinę. O, kaip čia man skauda! Kiek aš kenčiu, pone!

Nojus mankėsi ir raitėsi, kaip koks vėgėlė, tuom duodamas p. Bumbliui suprasti, kad jis nuo smarkaus ir kraugerinio Oliverio užpuolimo kenčia didelius skaudėjimus viduriuose.

Kada Nojus patėmijo, kad ta šinia visiškai suardė p. Bumbly, tai pradėjo apgailestauti savo žaizdas dešimt kartų smarkiau nekaip pirma; da gi pamatęs einantį per kiemą poną su baltu bruslotu, jis da baisiau emė dejuoti, tokiu būdu norėdamas atkreipti ant savęs atidą ir sujunginti rustybę virsminėtojo pono.

To pono atida labai greit tapo patraukta; nes jis, žengęs vos kelis žingsnius, piktai atsigrižo ir paklausė, ko tas mažas vaikata taip rėkia ir dėlko p. Bumblys numalšina tų baisių šukavimų.

— Tai nuskurdęs vaikas iš liuososios mokyklos, — atsakė p. Bumblys, — kurs ką tik nebuvo užmuštas — beveik jau užmuštas, — mažo Oliverio Twisto.

— Po plyni! — sušuko ponas, su baltu bruslotu, pašokęs. — Aš tą žinojau! Aš iš pat pradžių turėjau navatną priėjautimą, kad tas mažas, laukinis žvėriukas dasivarys iki to, kad bus pakartas!

— Jis taipgi norėjo užmušti tarnaitę, — tarė p. Bumblys, pabalęs, kaip drobė.

— Ir gaspadinę, — pridurė Nojus Klaipolius.

— Man rodos, kad tu sakei ir gaspadorių? — užklausė p. Bumblys.

— Ne, jis buvo išėjęs, kitaip ir jį būtų užmušęs, — atsakė Nojus. — Jis sakė, kad norėjo užmušti.

— A! jis sakė, kad norėjo, ar ne taip mano vaikelį? — klausinėjo ponas su baltu bruslotu.

— Taip, pone, — atsakė Nojus. — Ir meldžiu pono, gaspadinė nori žinoti ar p. Bumblys turėtų laiko tuojaus ateiti ir nuplakti jį, — nes gaspadoriaus nėra namie.

— Žinoma, vaikelį, žinoma, — atsakė ponas su baltu bruslotu, maloniai šypsodamasis ir glostydamas Nojaus galvą, kuri buvo kokiais trimis coliais augštesnė negu jo paties. — Tu geras vaikas — labai geras vaikas. Še tau skatiką. Bumbly, tuoj nueik pas Sowerberrius su savo lazda ir žiūrėk, kaip ten geriausia padarius. Nesigailėk jo, Bumbly.

— Ne, aš jo nesigailėsiu, tamista, — atsakė pedelis, dračiai užsukęs savo lazdučių galvelę, kuri buvo pritaista plakimui parapijos vaikų.

— Pasakyk ir Sowerberriui, kad jo taipgi nesigailėtu. Be smugių ir žaidų nieko negalės su juom padaryti, — tarė ponas su baltu bruslotu.

— Aš pasigripsiu apie tai, tamista, — atsakė pedelis. Ir pasiėmęs skrybėlę ir lazdučį, p. Bumblys ir Nojus Klaipolius labai užganėdinti skubinosi į graboriaus dirbtuvę.

Čionai dalykai nekiek nepasitaisė. Sowerberry datusgrįžo, o Oliveris nesiliovo smarkiai beldęsis į kelnorės duris. Jo kraugeriskumas, pasak žodžių p. Sowerberrienės ir Karolinos, buvo tokios baisios rūšies, kad p. Bumblys nusprendė, jog prieš atidarysiant duris išmintingiau būtų su juom pasiderėti. Su tuom siekiu jis spyrė į duris, kad padarytį pradžią; paskui pridėjęs lupas prie rakto skylukės, tarė giliu, perimančiu balsu:

— Oliveri!

— Eikit šė, paleiskit mane! — atsakė Oliveris iš vidaus.

— Ar tu pažįsti šitą balsą, Oliveri? — tarė p. Bumblys.

— Taip, — atsakė Oliveris.

— Ir tu nesibijai jo? Ar tu nedrebi, kaip aš šneku, tamista? — klausė p. Bumblys.

— Ne, — atsakė Oliveris drąsiai.

Šis atsakymas taip skirtingas nuo to, kokį papratęs buvo girdėti p. Bumblys, nemažai jį nugaždino. Jis atsisitraukė nuo durų skylutės, pasistiebė per visą savo didumą ir pažiūrėjo ant trijų šalia stovinčių su didžia nuosteba negalėdamas nei žodžio ištarti.

— O, žinote, p. Bumbly, jis turbūt pasiuto, — tarė p. Sowerberrienė. — Joks vaikas net tik su puse nuovokos nedrįstų taip šnekėti į jus.

— Tai ne pasiutimas, tamista, — atsakė p. Bumblys valandėlę giliai pamastęs, — tai mėsa.

— Kas? — sušuko p. Sowerberrienė.

— Mėsa, tamista, mėsa, — atsakė Bumblys, su giliu persitikrinimu. — Jūs per daug jį nušėrėte, tamista. Jūs išauklėjote jame sielą ir dvasią, kuri netinka žmogui jo padėjimo: taip jums pasakytų parapijos valdžia, kuri susideda iš patyrusių galyčių, p. Sowerberrienė. Kam elgėtoms reikalinga siela ir dvasia? Jiems visiškai užtenka prilaikyti vos gyvus kunus. Jei butumėte maitinę vaiką košiuke, tai niekadais nebūtų to atsitikę.

— Dievulėliau, Dievulėliau! — dejavo p. Sowerberrienė dievobaimingai pakėlus akis į virtuvės lubas; — čia per daug buvo paikinimo!

Oliverio paikinimas iš pusės p. Sowerberrienės buvo tame, kad jį duodavo vaikui visokių purvinus kąsnelius ir liekanas, kurių jau niekas nenorėdavo valgyti; taip kad jį čia parodė daug pasišventimo ir nuolaidumo, tylėdama akivaizdų smarkų p. Bumblio kaltinimų, kame, reikia atiduoti jai teisybę, ji visiškai buvo nekalta.

— Ak! — atsiliepi p. Bumblys, kada ta ponia jau nuleido akis žemyn; — kiek aš numanau, dabar pasilieka padaryti tik vienas dalykas: palaikyti jį kelnorėje dieną ar dvi, pakol jis šiek tiek neišalks, paskui išleisti ir per visą laiką maitinti tik koše. Jis paėina iš blogos padermės. Per daug pakantrus žmonės, p. Sowerberrienė! Gydytojas ir auklė — bobutė pasakojo, kad ta jo motina atėjo čia, panešus tik sunkybų ir sopulių, kad kiekviena patogi moteriškė būtų nuo jų numirus kelioms savaitėms pirmiau.

Šioj vietoj p. Bumblio pasakos Oliveris išgirdęs, kad vėl apkalbama jo motina, pradėjo taip smarkiai baladotis, kad negalima buvo girdėti jokio kito balso.

Tą valandą sugrižo p. Sowerberry. Moterims išpaskojus Oliverio prasikaltimą su tokiais pridėkais, kokio labiausiai galėtų sukelti graboriaus rūstybė, p. Sowerberry akimirkanyj' atrakino kelnorės duris ir ištraukė maištininką — augintinį už apykaklės. Oliverio drabužiai buvo suplėšyti nuo gautų smugių, jo veidas sumuštas ir sudraskytas, bet piktas užsidegimas neišnyko ir kada jis buvo ištrauktas iš kelnorės, tai pažiūrėjo drąsiai ant Nojaus ir išrodė suvis nusigandusiu.

— Tai tu toks geras ir patogus vaikas, a? — tarė Sowerberry, pakratęs Oliverį ir davęs jam per ausį.

— Jis pravardžiavo mano motiną, — atsakė Oliveris.

Toliaus bus.

„Draugo" Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.A. Kasparavičius
27 E. 23 rd st.,
Bayonne, N. J.Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.J. Bartoševiče,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.M. Urbanavičė, Box 33,
Thomas, W. V.J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.Vincas Stasevičė,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.Alex Pričinauskas,
1232 Lincoln ave.,
Waukegan, Ill.Pranas Smolenakas,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.St. Petruskevičė,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.M. K. Petrauskas,
264 Pine st.,
Kenosha, Wis.A. Urbanavičė,
329 River st.,
Plymouth, Pa.Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.Dom. M. Andruionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.Ant. Tuškenis Box 116
Plymouth, Pa.Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.Jonas Ramanauckas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.Pr. F. Juškevičė,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.Jonas Galeckas,
107 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

ATSILIEPIMAS

Blaivininkų Sąjungos.

Visuomenės atidai.

Mės, žemiaus pasirašę, Waterbury'o Pilnųjų Blaivininkų kuopa negalim priimti L. B. Sąjungos Konstituciją, kuri yra pagarsinta "Žvaigždės" N. 12, nes ji neyra sulys Bostono Seimo nutarimų: kad joje yra įdėta blaivininkų du laipsnių, o buvo nutarta, kad nepilnieji blaivininkai bus prileidžiami tik vienoms metams už kandidatus Blaiivybės, o metams praslinkus ir jie turi padaryti apžadus pilnosios Blaiivybės, arba arsitraukti. Mės nepeikiame nepilnosios arba dalinės blaiivybės, vis geriau kaip nieko, tegul žmonės susilaiko bent nuo pasigėrimo. Tik tai dėlto atsisakom priimti tokią Sąjungos Konstituciją, kurioje nėra lygybės — nes visi lygūs nariai ir kurie neragauja alkoholio ir kurie geria jį: ir visi už lygią doklę metinę gaus lygią pomirtinę taip tie, kurie alkoholio neragaudami, prailgįs savo gyvenimą, kaip tie, kurie ragaudami ir gerai šampanę traukdami, gauna da net i garbės sąnario vardą! Mės negalėsime iškeisti jų alkoholio kvapo net ir seimuose!

Ant originalo pasirašyta:

Prez. J. Antanavičia,
Kasier. Juozas Kazlauskas,
Sekretoriai Jonas Gunas, ir
L. Arminas,
Liet. Blaiiv. Sąjungos vice-
prez. J. Kovas.

Pabėgo

Stanislovas Majewskis, apie 50 metų amžiaus, 5 pėdų augščio, geltonais usais, pus žilais, nosis nulinkus, laikrodžius ir visokias mašinas laisydavo, moka kelias kalbas. Gyveno ant Stanton Hill ir jau du mėnesius, kaip prapuo. Kas apie jį praneš, gaus dovanų \$5.00. Pranešti Martinui Stragiui, Box 2 Wilkes-Barre, Pa. (to 20)

— Tėte, kas tai yra oro pranašas?

— Oro pranašas, vaikuti, tai toks žmogus, kurs pranašauja, koks bus oras.

— Bet kaip jis tą žino?

— Bene aš sakau, kad jis žino?

Obuoliai
Vaisių Karalius

Liusuojas Vaistas.

Obuoliai daugiau nei vaisius — jie yra geriausias maistas, kokį galima gauti. Jie sotina ir stiprina, jie turtingesni fosforu negu kitos daržovės ar vaisiai. O-gi atsimink fosforą esant pamatu vaistų nuo dirksnių ligų.

Obuoliai taipogi paliausuoja. Jie užlaiko jūsų organizmą veiklum. Jie duoda šviesią cerą, o gerai privalgius, jie apsaugos nuo vidurių nevirinimo.

Nuolatinė dieta išvirtų obuolių yra geriausia už visas. Jūs niekad negalite valgyti jų per daug — juo daugiau tuo geriau.

Ar Jus ikivalei

Ju valgot?

Skaniausia juos valgyti perdirbtus ir sviestą. Kiekvienas groseris turi ikivalei Crubro Obuolių Sviesto — ir geriausia. Jis padarytas sulys tam tikros rasytės iš visokių priprovų ir geriausių obuolių.

Nieko nėra taip pigaus ir kad būtų taip skanu.

Juo greičiau pradėsi vartoti Crubro Obuolių Sviestą, tuo tavo šeimynas sveikata bus geresnė. Pradėk šiandien. Labai gaudu su šilta duona pusryčiams; tai kaip tik valgis juos vyro užkandžiui arba vaikams pasiimti į mokyklą; o vakarienei butinai juos reikia užbaigti.

Uždarytas sveikliausiose, emalituose dėžutėse.

Prasųk jo pas savo groserį šiandien. Pigus, o labai skanus.

Ne "free country".

Simas. — Po šimto knipelių tas Amerikas, ir dar "free country" vadina; kas čia do "free country"!

Aną dieną išėjau pasi-vaikščioti, na ir pakeliui užėjau biskį... į karčiamą, na, ir kaip priežodis sako: "į balą puolęs sausas nekelsi", taip ir aš, žinoma, biskį išsigėriau degtinės, — apie tuziną stiklėlių, o kada rengiausi eit namon ir išėjau laukan, tai buvo gerai tamsu, aš rodos nebuvau girtas, ir vos pajėjęs keliatą žingsnių ėmiau ir parklupau; o kada nepasiskubinau greit atsikelti, tai imta mano ir užsnūsta. Tik staiga pasijutau, kad kas tokis mane už apykaklės kelia; aš greitai akis praplėšiau ir išvydau, kad tai buvo "dėdė" (policmonas), o kada jis mane prikėlė, aš padėkavojęs jam už patarnavimą, norėjau sau eit, bet jis manęs ne paleido, ir vedėsi drauge. Aš su juom draugaut nenorėdamas, — stengiausi visoms pajėgoms iš jo isprukti; bet tuo sykiu jis čia man kaip jau nepradės su savo "žvake", šviest per sprandą, tai iš akių žvaigždės pilasi... Tai manau, tai tau ir "free country"...

Raulas. — Duok tu, Šimuti, romybę, kas čia do per "kontrę" ir tie "dėdės". Visai nemandagiai su žmogum apsieina kada į jų rankas paupoli.

Kritika ir Bibliografija.

Balsas, Mėnesinis visuomenės, politikos ir švietimo si laikraštis, No. 1, Metai I.

Pirmas naujojo laikraščio numeris dar malonų išpuđ. Iš skilčių kilte kila romybė. J. Kubiliaus straipsnelis: "Dirbkime bendromis pajėgomis" ragina dirbti išvien svietiškius ir dvasiškius, pirmiečius ir klerikalus bent tose srityse, kuriose galima darbuotis visiems bendrai be įžeidimo viens ki

to įsitikinimų ir tikybinių jausmų. Iš to pasirodo, jog "Balsas" ketina būti ne partijos, bet kultūros laikraščiu. Tokių laikraščių mums reikia daugiau.

Taigi ir mės drauge su P. Ringaila velijame "Balsui", kad plėtotųsi pasekmingai, kad apskristų visą kraštą ir kiekvieną pirkia aplankyti.

Teisme.

Mažas nigeriukas jau penktą sykį pakliuvo už vogimą vištų. Sudžia liepė pašaukti jo tėvą ir tarė:

INFLUENCIJA
[GRIPPE].

Nelauk pasirodymo pirmutinių apsiereikimų šios pavojingos ligos, kurie yra skaudėjimas galvos, kojų, šaltis krecia, karštis apima, skauda ir palista kojos ir t.t., bet tuojaus vartok

Dr. Richter'io
Pain Expeller,

Sulys parodymų ant popieros, apsuksančios bonkutę.

Taipgi pasekmingas nuo reumatizmo, neuralgijos ir šalčio.

Saugokis padirbimų ir žiūrėk, kad pakutis išrodytų visai taip, kaip šis paveikslėlis ir kad galai būtų užpečėtyti su mūsų pečėtyjimo ženkliais, turinčiais įkarą. Kitaip jūs gaunate padirbtus vaistus.

25c. ir 50c. bonkutė vaistinyčiose ir nuo

F. Ad. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Šiomis dienomis tapo atidaryta lietuviu banka po vardu

"New
CitySavings
Bank"

ant 4601 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Šioje bankoje randasi Checking Account dėl visų biznierių. Už sudėtus pinigų į mūsų banką duodame čekių knygutę, iš kurios galima rašyti čekius ir jie tinka visur.

Primame pinigų ant užėdėjimo, ir mokame trečią nuošimtį nuo 1 Sausio ir nuo 1 liepos. Turime Safety deposit Vault — skrinutes dėl sudėdijimo visokiems brangiems daiktams, už \$2.50 ir augščiaus. Darome tikrą bankinį biznį. Skoliname pinigų ant visokių išlygų: ant mortgage notų ir t.t. Parsiduoda per mūsų banką namai ir lotai. Išdirbame Abstratus ir kitus popierius. Siunčiame pinigų ir parduodame laivakortes ant visokių linijų.

General Fire Insurance Agency — Ukso & Co. — Apsaugojimas nuo ugnies geriausiose kompanijose, kožname pareikalavime išrašome Policy su paaiškinimais apie kaštus. Visiems yra gera proga atlikti savo reikalus mūsų bankoj.

Savininkai namo ir bankos:

G. L. UKSO, prezidentas,
S. MARGINKIEWICZ, vice-prez.
A. J. BIERZYNSKIS, kasininkas.

Pirmas lietuvių Teatras Chicago's mieste po vardu Davis Square Theatre ant 4603 S. Ashland ave. Kožną dieną yra trys perstatymai, pirmas vakare ant 6:45, antras ant 8:10 trečias ant 9:30. Kožnas perstatymas yra iš keturių aktų ir su krušančiais paveikslais. Aktoriai yra parupinami geriausi ir vieta yra prirengta labai graži. Kas sykį atsilanko lieka labai užganėdintu.

Su pagarba teatro užžiūrėtojas,

G. L. UKSO.

DYKAI -- Dovanos musu kostumieriams -- DYKAI.

DYKAI: — Pirkit pas mus geriausias tabaką dėl rukimo už \$6.00, tada mės pavelinam Jums išsirinkti suvis dykai, kaip dovaną vieną iš parodytų žiėnai daiktų: 1. Naujausias importuotas fonografas su didele nikeline truba ir rekordais, katrais labai gražiai skamba. Kožnas gali surengti savo namuose puikų koncertą dainų ir muzikos. 2. Gražūs Armonikų iš žinomos vokiškos fabrikos su plieniniais balsais, notais ir nurodimais. 3. Puikus stalavas laikrodinis servisas gerai pasidabritas, sudėtas gražiam baksuku: 6 peilius, 6 videličius, 6 didelius šaukštus, 6 mažus, 1 peilis dėl sviesto ir vienas šaukštukas dėl cukraus. 6. Mašina dėl rašymo, ant katos kožnas gal drukuoti viską, ką tik norės. 7. Revolveris nikeliavotas, 7 sykius šauna su gražiai išdirbtu rankele. Visus viršminėtus daiktus parodėm ant paveikslų. Jeigu norit, tai galit išsirinkti dar kitas daiktus: solidus albumas dėl paveiklų su muzika 10 ir pusė colių augstas. Puikus kružis dėl alaus su pakavota tarp dviejų dugnų muzika, 8 ir pusė colių augstas su gražiai išdirbtomis figūroms, parodančiomis visokias scenas. Kožną sykį, kaip tik pakelbitė kruzę, gražina muzika: kaip tik pastatysit ją, muzika perstoja. Dnodant Jums šitas dovanas nieko daugiau nuo Jūsų nereikalaujame, tik kad rekomenduotumėte mūsų firmą savo pažįstamiems. Prisigikit mums 50 centų markėmis ir mės atsiųsim Jums 40 baksikių tabokos vertės \$6.00 ir vieną iš šitų daiktų suvis dykai. Aptarėte tai per ekspresą, užmokėkite likusius \$5.50. Kas nori galit apsiurėti tavorą, atimant jį iš ekspreso, o jeigu nebus taip, kaip garšinom, tai galit tavoro neimti.

ENGLISH-ASIATIC TOBACCO CO., Dep. 5. 115 E. 7th St., New York City.

— Seni, man jau nusibodo matyti tavo vaiką penktą kartą teisme ir vis už tą patį prasikaltiną. Dėlko tu jo neįsmokini elgties gerai?

— Jusų malonybė, — atsakė juodas senukas, — ir man pačiam gėda už tą vaiką. Rodos mokini kuogeriau siai, o čia vis: jį kaip sugauna, taip sugauna.

Paieškau giminių: Antano, Marės ir Magdės Barleivių Suvalkų rėd., Igliaukos par., Smėlinyčios sodos, apie 20 metų kaip Amerikoje. Meldžiu ar jie patis ar kas apie juos žino, pranešti šiuo antrašu:

Ona Astrauskienė,
818 Beaver ave., N. S.,
Pittsburg, Pa.

KATALIOGAS DYKAI
Kas nusipirka Naująjį pokynų dainų knygutę dainų Vainikius kurios prekę 15 cent. tam Prisiimsime Kataliogą Dykai. Tame kataloge Teipa aprašymai apie Elektrinių krutučių paveikslus, mašinas, Mapizakas Sztukas, lėmpas, šaukštus, peilius, Armonikų koncertinę Brtūvą, Laikrodžių, Ausinių rašėlių Striškų ir t. t. Spilų, žiedų, Lencių rėdinių, Spilų, George A. Pupauskis & Co. Dep. 5 2342 S. Leavitt St. Chicago, Ill.

Paprasti negalavimai gali dvesti iki svarbių ligų, bet tie negalavimai gali būti greit pašalinami vartojant SEVEROS vaistus.

Pavasario sezonui užstojus

privalai prašalinti iš organizmo visokius nevalumus, ligas nesėnčius, privalai nusikratyti pailsimo jausmą, privalai sujudinti miegantį veiklumą, reikalauji cisto, sveiko, tiršto kraujo, privalai pereiti kuraciją

Severos
Kraujo Valytojo

Jis padary daug permiau tavo sveikatoje.

KAINA \$1.00.

PARSIDUODA APTEIKOSE.

Neužmiršk pasakyti noris Severos ir neimk jokių kitokių vaistų, kuriuos vaistininkai tau siulytų, nes nuo jų gautų daugiau pelno.

Šaltas oras

yra priežastis persišaldymo, užkimimo, gerklės skaudėjimo, sunkaus kvėpavimo, bet

Severos Balsamas Plučiams

yra tikriausiu vaistu nuo panašių negalavimų. Tankiai pirmutinė doza duoda palengvinimą.

Kaina 25 ir 50 centų.

Tayo liežiuvys parodo

kada pilvas netvarkoje. Jeigu apskretęs, tai jau laikas imti

Severos Gyvasties Balsamą.

Jis reguliuoja malimo organus, paragina kepenis veikti ir palaiko fizinę gyvumą.

Kaina 75 centai.

Jeigu reikalauji patarimo, rašyk mūsų gydytojų skyriui.

Daktaro patarymai dykai.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

TĖMYKIT LIETUVIAI!

Lietuviškų paminklų dirbtuvė ant šv. Kazimiero R. K. kapinių Chicagoje.

Parduodu visokius iš akmens paminklus 10 nuošimčių pigiau tik iki 1 d. gegužės 1911 m. Užtai dabar pagiginau, kad ir darbininkams mažiau moku. Po 1-mai d. gegužės darbininkams reiks daugiau mokėti, tai ir paminklų kaina pakils.

Kazimieras Lukošius,

savininkas.

Viskas, ką Jus reikalaujate, tai pasimokyti Rosenthal'io mokykloje, kaip gražiai apsi-rengti.

Tai neužims jums daug laiko, — tik kelias minutes ims laiko, kad paaiškinus geras upatybes

Nauju pavasario siutu ir paltu.

Išėję iš mano mokyklos, mokėsite gerai apsi-rengti

\$10, \$15, \$20, \$25 ir \$30

tai mano kainos. Ateikite persitikrinti ir pasimieruoti. Mano siutai prieinami jusų šernolei ir tiks jums.

Moteriški ploščiai nuo lietaus \$5.00 verti už \$3.98.

LOUIS ROSENTHAL,

ANT KIRBY'S KRAUTUVES,

South Main St.,

Wilkes-Barre, Pa.

THE
People's Bank,

Public Square,
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų joje pinigų. Atdara nuo 9-nių ryte iki 3-jų po pietų. Subatomis gi nuo 9-nių iki 12-tai val. prieš piet ir nuo 7-nių iki 8-nių vakare.

Gera, saugi Banka, uždėta prieš 40 metų.

THE PEOPLE'S BANK,
Wilkes-Barre, Pa.

People's Union
Savings Bank,
Cor. Main & Water Sts.
PITSTON, PA.

Turi kapitolo su nuošimčiais \$330.000.00.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų pinigų.

Geriuasias kelias į prolobimą

yra pradėti uždirbtus pinigų į gerą Banką.

Mės priimame net po vieną dolerį.

"DRAUGAS"
314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.